VIRION
An 'I' Story
Dr. RVI
Psychesoft

VIRION: O POVESTE DESPRE „MINE”

de

Dr. Rajesh Viswanathan Iyer
Psiholog

PREFAȚĂ

Originile sunt fără chip, fie că este vorba despre o carte, o idee sau un precept.

Preceptul pentru această carte a apărut în timpul celui de-al doilea val al pandemiei de Coronavirus. Suferința umană, pierderea, durerea și tulburarea trăite de o multitudine de Oameni i-au atins pe unii dintre noi. Unii dintre noi s-au simțit neputincioși să îi poată ajuta suficient pe ceilalți. Unii dintre noi au fost victime ale crizelor care ne-au lovit personal.

Profesiile, în special unele specifice, ne țin aproape sau ne aruncă în astfel de crize, în care granițele dintre personal și nepersonal devin artificiale. Empatia divizată nu este o opțiune de aici.

Conținutul material al acestui articol s-a născut în timpul unei suferințe interioare, prin colaborarea cu persoane care se aflau în puncte de ruptură și epuizare în viața lor. Teama și anxietatea pot fi sentimentele de suprafață, dar lipsa de obiectivitate cu privire la un *micron* necunoscut cu un curs necunoscut ne-a degradat perspectivele asupra vieții.

Povestea ”Virion-ului” poate părea ca o „Casperizare” a unui *micron* fantomatic, dar este o încercare de a face mai mult decât atât. Povestea ”EU-lui” este o încercare de a percepe Viața așa cum este văzută din cealaltă parte, punctele oarbe ale vieții umane.

În ciuda ezitărilor de a scrie pe această temă, apoi optimizarea minții că „s-a terminat”; Autorul simte nevoia de a aborda amenințările sau provocările existențiale ale Vieții prin pregătirea pentru ele, mai degrabă decât prin evitarea sau minimizarea problemelor.

Povestea a crescut și s-a extins pe parcursul scrierii, în paralel cu originea și parcursul Protagonistului, Virion.

Opinii ale cititorilor...

Uimitor, nu pot să aștept să văd unde va merge acest lucru, deși.
Frumoasă autobiografie a lui Virion. Nu este ilustrat ca personaj negativ.
Doc bun, diferit de restul.
Interesant! O perspectivă diferită pentru o schimbare...
Narațiune interesantă... Aștept continuarea.
O lectură informativă... mintea virușilor... o perspectivă bună.
Wow, este o curgere foarte foarte bună... .a fost ca și cum aș vedea o carte.
Omg, este atât de informativ și bine scris!!! Aștept următoarea parte.
Fantastic limbajul, ideile și semnificația autentică a diferitelor situații pandemice, rezultate, repercusiuni...absolut nici un defect...prea bun. Este atât de interesant... la fel ca SF-ul...

Ficțiune medicală- modul în care navigați prin creierul fizic și aspecte abstracte precum emoția. Doc paginile tale devin din ce în ce mai bune.
Atât de lucide. Curge lin. Am început să mă raportez la protagonist ca la un părinte.
Îmi place modul în care protagonistul ne oferă o viziune din exterior asupra introvertiților. Aștept următoarea.

CUPRINS
Capitolul 1: IDENTITATE
Capitolul 2: ISTORIA SOCIALĂ
Capitolul 3: EXPLORĂRI
Capitolul 4: CONȘTIINȚA DE SINE
Capitolul 5: TRANZIȚII
Capitolul 6: PERSOANE, EXPERIENȚĂ ȘI NOSTALGIA
Capitolul 7: CONFUZIUNI ȘI CRIZE
Capitolul 8: ÎNVĂȚAREA PENTRU A CREȘTE
Capitolul 9: CREȘTEREA PENTRU A ÎNVĂȚA

IDENTITATE

Numele meu este Virion.

Odată ca niciodată, am trăit la marginea ecosistemelor umane, în pădurile sălbatice. Coexistam în simbioză cu animalele și păsările din sălbăticie. Aveam o coabitare funcțională.

Am fost adus și introdus în ecosistemul uman. Nu știu dacă acest lucru a fost o întâmplare, un accident sau un proiect uman.

Aveam o identitate genetică de bază; un lanț numit ARN. Acest ARN codifică învelișul proteic al corpului meu, numit haină, și vârfurile, care sunt mâinile și picioarele mele folosite pentru atașarea la celulele gazdă.

Odată ce m-am aflat într-un ecosistem necunoscut și străin și într-un corp necunoscut de oameni, am încercat să evoluez și să mă adaptez. Firește, m-am reprodus în speranța că viitorii mei progenituri și copii vor coopera și ei cu celulele corpului uman; la fel cum am cooperat și eu în timp ce coexistam cu natura și mediul din pădure.

Cunoșteam bine natura și sistemele naturale în vechiul meu habitat. Clima, vremea, mediul, păsările, animalele, copacii, aerul, corpurile de apă, fluturii etc. Nașterea de noi specii și moartea celor vechi este un Ciclu. Natura urmează o Ordine, niște Procese de Creație, Procreare și Recreere. Ecologia avea un Sistem.

De la sosirea mea în ecosistemul uman, m-am simțit foarte confuz. M-am simțit pierdut. Nu știam dacă să supraviețuiesc sau să mor. Oamenii m-au purtat, în ciuda confuziilor și dilemelor mele. Comportamentul lor îi făcea să mă paseze altora sau să mă schimbe cu alții, fără permisiunea mea sau fără să mi se ceară ce îmi place, ce nu îmi place sau liberul arbitru.

În disperare de cauză, am intrat în contact cu alți viruși numiți HIV, Influenzas, Rhinovirus, Adenovirus și alții.

HIV mi-a spus: „Oamenii nu își ascultă propriile Voci. Ei gândesc altceva, simt altceva și fac altceva. Sunt foarte contradictorii în interiorul lor”. După o pauză, HIV a adăugat cu regret: „Și în cele din urmă dau vina doar pe mine, pentru pierderile lor.”

Rhinovirus a spus: „Am fost fericit să duc o viață leneșă și mulțumită cu gazda mea leneșă. Nu ne-am plâns niciodată că ne-am îmbolnăvit reciproc. Părea o relație perfectă de coexistență, să știi. Era ca ceea ce spun oamenii: „Făcuți unul pentru altul!”.

Influenza și-a amintit: „Povestește-mi despre asta. Am fost adus printre ei într-o perioadă în care Umanii duceau Războaie, unele uriașe. Le numeau războaie mondiale. Toți băieții mari făceau jucării și le pilotau ca pe niște copii. Copiii plângeau și erau speriați, în timp ce băieții mari credeau

că au câștigat lumea și au făcut din Omenire o rasă mai bună. Ei bine, cursa s-a încins și nu s-a terminat niciodată cu adevărat. Abia au supraviețuit și încă se întrec pentru a se învinge reciproc”. Influenza a adăugat gânditor: „Mi-au dat un nume de animal de companie, «Flu». Acum nu le mai este atât de frică de mine”.

Adenovirus părea mai vesel. Adeno a articulat: „Calmează-te, dragă. Oamenii sunt amuzanți. Mă joc cu ei, îi tachinez, merg cu ei oriunde se duc. Când îi deranjez prea tare, mă iau în vacanțe și în retrageri. Dependenții de muncă iau o pauză cu mine de la muncă. Alcoolicii își schimbă opțiunile pentru brandy sau scotch scump. Tradiționaliștii mă duc în locuri religioase. Naturaliștii încep să mă hrănească cu miere, ghimbir, turmeric și ce nu. Ei încep să-și iubească sau să-și amintească din nou de mamele și bunicile lor atâta timp cât sunt cu ei. Conservatorii continuă să gândească sau să rumege. Republicanilor le place să mă paseze unor oameni cu opinii opuse, astfel încât întâlnirile să fie anulate sau să se poată scuza de ședințele plictisitoare. Democraților pur și simplu nu le pasă, dacă nu îi țintesc singur. Ei sunt liniștiți dacă toată lumea primește aceeași parte de probleme sau neplăceri.”

Adeno a continuat: „Căsătoriile sunt ocazii speciale în care am ocazia să fiu cu toată lumea. Examenele sunt evenimente speciale în care cei care nu sunt pregătiți mă roagă să vin la ei. Vânzările la cumpărături și ofertele festive sunt căi prin care oamenii cumpără unul și mă primesc gratis. Spitalele sunt locuri speciale, unde am fost interzis în trecut, când nu știau prea multe despre mine, dar acum am permis de liberă trecere și intrare liberă. Am permis special în clinici, unde medicii și asistentele mă poartă, pentru că taxele lor de consultație sunt mai prețioase decât mine. Mitingurile electorale mă duc la *întâlniri oarbe*; unde nimeni nu știe nimic, dar toată lumea spune totul în speranța unor voturi și rezultate favorabile. Copiii mă iubesc dacă mă întâlnesc cu ei la momentul potrivit de fiecare dată; chiar înainte de începerea școlii sau părinții lor le dau treburi și sarcini și eu ar trebui să plec înainte de orele lor de joacă și de petrecere a timpului liber. Nu îi deranjează că îi vizitez în fiecare zi, cu condiția să îi părăsesc instantaneu, așa cum își doresc ei, fără niciun timp de mahmureală. Unii mă folosesc ca pe o scuză pentru a evita intimitatea, iar alții sunt fericiți să ia o pauză de la treburile lor. În sălile de consiliu și în locurile de întâlnire, liderii de primă mână vorbesc lucruri serioase. Minciuni albe, lacrimi scânteietoare cu vinuri albe, apă de izvor și mâncăruri rafinate; șervețelele cele mai bune din clasă care sunt lăsate în urmă după ce mă șterg de pe nasurile lor țepoase și de pe mustățile lor imaculat îngrijite.”

L-am întrerupt și am oftat: „OMG, nu pot lua asta de la tine. Am văzut luptele în sălbăticie. Am fost acolo destul de mult timp ca să cunosc bunele și relele. Nu cumva inventezi asta? Și pictați o imagine murdară! Ești rău cu o întreagă specie, Adeno. Care este ranchiuna pe care o porți? **Te joci de-a Dumnezeu!!!**”

Adeno a fost luat prin surprindere, zguduit de acuzații și insinuări. Recăpătându-și calmul, a răspuns: „Îmi pare rău că am vorbit prea mult. Nici măcar nu-mi amintesc de unde am apărut sau de unde vin. Doar că am fost cu omenirea prea mult timp. Ei sunt o familie pentru mine, acum. Am fost aici prea multe generații și am multe generații și versiuni ca progenituri. Progeniturile mele pot deranja mai mult uneori, dar de obicei nu provoacă boli fatale. Coexistăm și nu ne putem gândi la viață în afara ecosistemului uman. Au chiar și un nume comun pentru mine, răceala comună. Îmi cam place, mă simt ca și cum aș fi unul dintre ei, presupun!”

Mă simțeam epuizată și nu știam ce să fac. Mi-am dorit să nu-l fi întâlnit pe Adeno sau pe oricine altcineva. Am tânjit după un leac al naturii pentru stabilitate și m-am îndreptat spre Woodlands cu progeniturile mele. Perioada mea de odihnă (faza eclipsei) a încheiat ceea ce ei numeau un „Val”. Pe măsură ce progeniturile mele se modificau pentru a se adapta pe baza informațiilor genetice (genotip) din diferite subgrupuri de etnii umane, rase, culturi, tradiții, religiozități, comunități, stiluri de viață, sisteme de tratament, principii de vindecare și aventuri de wellness; realizarea unei variante universale sau globale a devenit un obiectiv imposibil. Dificil din cauza variabilelor numite „fenotip” în formele umane. Pentru a atinge obiectivul unei ecuații stabile și inofensive cu organismul uman și biologia acestuia, progeniturile mele trebuie să se modifice secvențial pentru a-și găsi „potrivirea”. Până atunci, ei vor fi inadaptați, încercând să se „integreze”.

Fiecare combinație și recombinare a schimburilor genetice a creat diferite versiuni și

variante ale mele. Unele au devenit *Varianta preocupantă*, iar altele au devenit *Variante inofensive* sau chiar asimptomatice. Cele care au devenit copii inofensive sunt purtate şi reproduse şi se răspândesc pe scară largă în rândul populaţiei. Exemplarele provocatoare continuă să provoace dificultăţi şi îmbolnăviri şi se modifică pe măsură ce sunt transportate şi incubate în alte gazde. Virușii instabili din generația următoare sunt ca imigranții care încearcă în continuare să se modifice și să se integreze în zonele geografice și demografice locale. Aceasta a creat al doilea val. Vaccinul recunoaște și protejează eficient împotriva anumitor variante și copii, dar nu este eficient împotriva unora dintre versiunile în continuă modificare.

Tipul Adeno s-a ciocnit din nou de mine, de data aceasta cu un vechi prieten, Polio. Ei au văzut că eram speriat şi trist că oamenii sunt infectaţi, afectaţi şi îndureraţi de pierderile lor.

Polio a vorbit încet, alegându-şi cu grijă cuvintele. „Îţi înţeleg nedumerirea. Ai trăit în sălbăticie, cu natura şi fiinţele naturale. Aţi coexistat acolo fără ca vreuna dintre gazdele voastre să se îmbolnăvească sau să sufere!”

Am răspuns. „Gazdele mele şi cu mine eram în simbioză reciprocă. Corpurile lor erau casa mea, iar eu le menţineam libere şi curate de alte boli posibile. Cu ei mă simţeam ca un protector. Aici mă simt ca un distrugător, poate chiar mai rău... Nu ştiu.” Polio şi Adeno s-au holbat unul la altul ca şi cum nu ar fi ştiut ce să spună.

Polio şi-a ridicat privirea spre Ceruri, ca şi cum şi-ar fi împrospătat memoria prin trecut. „Am văzut civilizaţii ale omenirii. De la grecii de acum mulţi ani până la vremurile actuale ale tocilarilor. La greci, când ne uitam în sus, îi vedeam pe zei. Acum, când mă uit în sus, văd Oameni îmbrăcaţi ca Zei, stând pe Nori. Norii sunt mulţi, ai Ignoranţei, ai Lăcomiei, ai Iluziilor, ai Exploatării etc.”

„Oamenii nu au fost întotdeauna aşa. Cel puţin nu au fost făcuţi aşa! Ei au fost Fiinţe Mari care au avut grijă de lucrurile Prosteşti din jurul lor; acum sunt lucruri Prosteşti care au grijă de Măreţia din jurul lor. Acesta este modul în care au evoluat. În ciuda acestui fapt, ei au cel mai mare Potenţial ca specie de a Se Ridica la Magnanimitate sau de a Cădea în Obscuritate.”

Polio s-a uitat la mine şi a spus: „În adâncul disperării umane, am ajuns odată la Helios. Helios, Zeul Soarelui, cutreieră Cerurile veşnic, căutând orice Căutător care este gata să privească mai sus şi dincolo de Norii din Minţile lor.”

„Helios a mai comentat, Oamenii au fost propria sa creaţie; ei urmează acum propriile lor Versiuni şi Variaţii. Ei sunt Creatorii, Transformatorii şi Consumatorii propriei lor mizerii. Helios şi Dyeus au puţină influenţă asupra lor sau asupra destinelor lor.”

Polio a întrebat: „Care este destinul lor?”. Helios a păstrat tăcerea ca răspuns.

Înţelepciunea lui Polio mi-a reţinut atenţia. L-am întrebat cum a supravieţuit diferitelor pandemii. Polio şi-a amintit de întâlnirea sa întâmplătoare cu Dyeus, Zeul Cerului. Dar Polio nu a dezvăluit prea multe pentru a-mi satisface curiozitatea.

În schimb, Polio şi-a amintit: „Eu şi Adeno am avut încercările noastre în ecosistemul uman. De la versiunile noastre originale, am evoluat şi ne-am adaptat la diferitele demografii din cadrul populaţiilor, dar nu fără a afecta sistemele umane. Organismele umane au trebuit să se adapteze prin dezvoltarea imunităţii şi a vaccinurilor pentru a ajuta procesul. Au fost implicate o mulţime de cercetări şi progrese ştiinţifice. Infrastructura de sănătate, facilităţile de cercetare, formarea medicilor şi a asistenţilor medicali şi punerea în aplicare a programelor de tratament necesită timp şi resurse.”

M-am întrebat cum să fac ca progeniturile mele să nu îşi modifice şi să nu îşi schimbe compoziţia genetică interioară. Dar am simţit că acest lucru nu poate fi făcut. Pe măsură ce virușii din generaţia următoare infectează şi coabitează cu corpurile umane, pentru a se replica şi înmulţi, ei internalizează material genetic de la oameni sau unele dintre propriile coduri genetice sunt şterse sau duplicate. Acest lucru face ca mutaţiile şi variantele mutante să fie un proces intermitent. Aceste schimbări şi transformări intergeneraţionale fac parte din majoritatea speciilor animate de pe Pământ.

Ca părinte, nu vreau ca progeniturile mele să rănească sau să afecteze minţile şi corpurile umane. Cum îmi pot controla sau opri copiii să perturbe şi să afecteze sistemele umane!

Cu restricțiile de izolare și carantina fizică, al doilea val pare să fie în scădere. Vaccinările, în ciuda limitării ofertei, a difuzării și a deficitelor sistemice, contribuie la prevenirea severității bolilor. Interacțiunile sociale și productivitatea economică sunt afectate în mod negativ. Sistemele de sănătate sunt forțate să se revizuiască și să se redimensioneze în funcție de relevanța față de vremurile actuale și de nevoile viitoare.

Una dintre progeniturile mele, numită Delta plus, devine o preocupare pentru viitorul val de transmitere. Guvernele și experții se pregătesc în mod proactiv pentru a minimiza și a atenua perturbările și pierderile provocate de acest „val următor”. Persoane și grupuri compasive, indiferent de prejudecățile umane, întind mâna pentru a ajuta și a vindeca. Cel puțin pentru a oferi alinare durerii și suferinței.

Un eveniment brusc introduce o valoare de șoc. Șoc care pune la îndoială ceea ce știm și ne stresează cu privire la ceea ce nu știm - principiul incertitudinii. În sălbăticie, animalele s-au antrenat mai bine pentru a trăi cu incertitudinile. Nu știu cât de bine reușesc oamenii din această generație să facă acest lucru!

La animalele domesticite, certitudinea și familiaritatea le antrenează să se aștepte și să caute *status quo*-ul. Incertitudinea evocă mai multă anxietate, mult mai ușor la ei - principiul nevrozei. Indiferent dacă este vorba despre informații privind boala, posibilele efecte ale acesteia sau despre intervenții precum medicamentele sau vaccinurile, șocul și anxietatea ridică o întrebare primară clară în minte: Să ai încredere sau să nu ai încredere.

Viața în sălbăticie le învață pe ființele de acolo un lucru de bază pentru supraviețuire, și anume să aibă încredere mai întâi în propriile instincte. Cum funcționează aceste lucruri în ecosistemul uman? Ce vor experimenta progeniturile mele? Ei bine, nu pot să-i învăț sau să le transmit cunoștințe, dacă nu mi-am dat seama eu însumi!

Pentru a-mi da seama, va trebui să socializez și să explorez acest ecosistem... poate chiar să devin mai extrovertit!

ISTORIA SOCIALĂ

Mergând mai adânc în istoria socială a virușilor care infectează oamenii, am găsit virușii variolei (Variola) și rujeolei (Paramyxo). Ambele aceste virusuri au devenit endemice, iar bolile au fost reglementate sau eradicate. Entero (un virus) afectează în principal copiii și tinerii, predomină în climatele temperate.

Îmi amintesc că recent am rămas blocat pe un ziar, care avea un titlu îndrăzneț „SCHIMBĂRI CLIMATICE” și m-am întrebat dacă acest lucru ne-ar putea afecta existența pe acest glob! Vor migra virușii? Am avea probleme cu imigrația? Ar trebui să facem apel la Convenția globală? Mi-am revenit din aceste idei în derivă; a fi purtat de ziare este poate o influență negativă... mi-a cam dat peste cap intelectul! Ei bine, îmi aminteam că în trecut am fost influențat de telefoanele inteligente, iar această amintire mi-a provocat cu siguranță un sentiment de dezgust.

Measles, care tăcea până atunci, mi-a citit sentimentele și a glumit: „Văd dezgustul de pe fața ta... sau este dispreț Maddy”.

Iritat de acest comentariu, am replicat: „Prostii... De ce îmi spui asta Maddy!!”

Measles a vorbit pe un ton de Catharsis: „Ai curaj, iubire; ai venit în «19 de nicăieri ... nici un naș, nici o nașă, nici o nevastă ... uff ... oamenii te numesc Gen Z; mintea ta de piatră este peste tot locul; te proliferezi și te duci peste tot, dar tu nu aparții nici unui loc ... lumea încearcă să te prezică și în momentul în care cred că te-au prins, te scutură de pe fundurile lor. Și te numesc Covid, amice; nu-i așa că-s nebuni?”

Eram uimit, mai degrabă încercam să-mi dau seama ce cred alți microbi despre mine. Imaginea mea socială în ecosistemul sălbatic, dar gospodăresc, era o constantă, credeam eu.

În acest nou ecosistem, nu corespundeam niciunei așteptări, iar imaginea mea socială nu se potrivea cu stereotipurile lor de percepție. Poate că știința mă va studia, mă va defini și mă va marca astfel încât să nu mai fiu înțeles sau perceput greșit!

Measles a chicotit și a continuat: „Mă întâlnesc acum cu vărul *Mumps*, yknw...yolo, ne drogăm împreună *lol*... avem povestea noastră care ne face să ameţim doamnă!”

Am fost zguduit de o apreciere atât de nepoliticoasă la adresa mea. M-am gândit că cel mai bine ar fi să-l las pe Measles să se drogheze și să ies din sentimentul meu de inferioritate socială. M-am întrebat dacă eu și specia mea nu suntem restrânși (endemici) la unele demografii sau democraţii locale.

Brusc, mi-am dat seama că eram purtat acum de un călător internaţional, un *globe trotter*: ascuns sub unghiile sale bine lustruite și manichiurate, am aruncat o privire la revista companiilor aeriene pe care o citea, „The Global Times”. Am citit despre haosul de pe tot globul - răspândirea progeniturilor mele, care deveniseră cunoscute drept variante de interes, variante de îngrijorare, variante sub supraveghere, mutanţi de mare pericol, supervariante și supermutanţi care trebuiau contracarate prin conceperea de noi vaccinuri și medicamente.

Am citit despre continente și naţiuni, schimbările climatice și consecinţele asupra sistemelor naturale, cum ar fi modelele musonice, deficitul de apă din cauza scăderii pânzei freatice, criza din agricultură, disparităţile și prejudecăţile create de om.

În timp ce avionul survola Strâmtoarea Golfului, m-am uitat pe geam la norii care pluteau și m-am întrebat „cât de departe a dus evoluţia omenirii de sistemele naturale. Golful și prăpastia dintre Conștiinţa Naturii și Omul Conștient i-au schimbat de la a fi iniţial produse secundare ale Naturii la prădători ai Naturii!”

Am fost scuturat din muza mea filosofică, de vocea gravă și robustă a unei persoane de pe scaunul alăturat; era îmbrăcat într-un halat și un turban. A vorbit calm și obiectiv despre starea omenirii, despre economiile și modelele de guvernare ale naţiunilor, despre dezechilibrele din minţile oamenilor și despre înrăutăţirea echilibrului dintre diferitele aspecte ale societăţilor, comunităţilor, instituţiilor educaţionale și ale altor instituţii de bază precum asistenţa medicală.

Cineva l-a numit vindecător, unii l-au numit guru, alţii l-au văzut ca pe un profesor; discuţiile sale au fost numite „spirituale”. I se puneau întrebări despre religie, texte sacre, misticism în univers și predicţii privind filosofia schimbării; influenţe cosmice pe glob și unele procese numite „Pralaya”, „Apocalipsă” etc. Avea un puternic simţ al atracţiei și o aură de calm.

Ca răspuns la o întrebare a gazdei mele, cetăţeanul global, spiritistul i-a aruncat o privire zâmbitoare; apoi, cu o privire pătrunzătoare, în care pentru o clipă m-am simţit foarte conștient că se uită la mine, a spus: „Nu mai există nimic numit endemie. Totul este pandemic în această eră, binele, răul, aspiraţiile, visele, dragostea, mizeria, Energiile... și poate bagajul karmic. Globul este Unul și impactul este comun. Fie ca Divinul sau Universul să vă protejeze, dacă faceţi parte din Acţionariatul și Portofoliile sale!”.

Întrebarea pusă de Gazda mea a fost: „Cum îmi protejez Acţionarii și Portofoliile din Conglomerat?”

M-am simţit confuz și greu în interior și poate că secvenţele genomului meu nu erau pregătite pentru codificarea unor informaţii atât de specifice sau abstracte. Mi-am redirecţionat atenţia către procedurile de aterizare ale aeronavei.

În acest moment, eram conștient că mecanismul meu instinctiv de apărare pentru a face faţă sentimentelor confuze sau inconfortabile era Negarea și Distragerea. Pe scurt, „modul de zbor al minţii”.

Anunţul făcut de stewardesă mi-a distras atenţia. Părea atrăgătoare în uniforma ei. Vocea ei avea un ton mătăsos și bogat. M-am simţit liniștit pentru scurt timp, până când privirea mi-a căzut pe șervețelul din mâna ei. De la distanţă, părea a fi o grămadă de progenituri ale variantei mele de primă generaţie numită Alpha. M-am simţit entuziasmată și mi-am dorit să îi pot numi Aisha. Nu știam în acel moment CINE le dădea numele! Ei bine, „instincte materne”, am simţit. Nu știam că problemele de familie pot fi atât de dulci și acide.

Semnele privind centurile de siguranţă au fost pornite. „Vă rugăm să vă prindeţi centurile de siguranţă”, a fost anunţul. Gazda mea se chinuia cu degetele tremurânde să găsească zăvorul. Poate că avea prea mult spirit (alcool) în sânge sau sfatul spiritual i-a zdruncinat instinctele de afaceri din minte?

La aterizare, mi-am dorit ca gazda mea să se apropie suficient de mult de stewardesă și o adiere de aer să mă ajute să alunec până la ea. O regăsire dorită cu copii! Dar gazda mea avea alte lucruri pe cap. S-a grăbit spre ieșirea din avion.

La ieșirea din aeroport, transportatorul meu a dat mâna cu un cetățean influent și s-au îmbrățișat. M-am trezit transferat în spatele acestei noi gazde, în timp ce gazda mea anterioară își ridica valiza de pe banda de transfer a bagajelor.

Noua mea gazdă influentă era bine recunoscută de oricine îl vedea. Oamenii se țineau la distanță de el și se înclinau în fața lui, arătându-i respect. Vorbea mai puțin, dar ceea ce spunea era luat ca un ordin. Am văzut cozi în mai multe zone numite „Vamă", „Zona de testare", „Securitate", „Rezultatele testelor", „Carantină", „Așteptare", „Zona privată", „Intrarea VIP" și „Transport public". Gazda mea nu a fost nevoită să își care bagajul și a fost escortată peste tot ca și în cazul autorizării automate. M-a escortat fără să știu într-un vehicul privat cu lumini speciale în partea de sus. Cu mâinile încrucișate, se autointitula funcționar public, iar vehiculul său avea o etichetă „On Public Service". Intrasem într-o țară nouă și călătoria confortabilă era spre locul numit „Departamentul de Sănătate".

Toată lumea păstra distanțele, iar gazda mea era bine crescută, practicând mereu CAB (Covid appropriate behaviors) și mă întrebam dacă voi scăpa de această gazdă prea curând!

Când am intrat în clădire și am fost întâmpinați de secretarul pentru sănătate, am fost escortați într-o cameră cu un spațiu circular larg și monitoare cu ecran mare pe pereți. Monitoarele afișau o mulțime de numere, diagrame și grafice. Mulți oameni stăteau pe birouri cu dispozitive pe care le numeau laptopuri, desktopuri, tablete și telefoane mobile, referindu-se la toate imaginile și informațiile ca seturi de informații sau „date". Gazda mea părea să asculte diferiți funcționari pentru a-și prezenta analizele, opiniile și percepțiile, iar aceste discuții erau denumite „Briefinguri". Un ecran de televiziune afișa „Breaking News" (știri de ultimă oră), iar un alt ecran capta tweet-urile și clipurile video care erau „virale" pentru acea zi.

Gazda mea s-a întors către secretara sa și i-a spus: „Captați punctele principale ale briefingurilor și trimiteți-mi o notă cu punctele care ar trebui transmise; separat, una pentru șefi și alta pentru mase".

„Cum rămâne cu mass-media, domnule?", a întrebat secretarul? Gazda mea s-a holbat la el și, în timp ce ieșeau împreună din spațiu și eu citeam panoul de deasupra „War Room", gazda mea i-a șoptit singur secretarului: „Adevărul doare, iar minciuna prelungește supraviețuirea realităților... mass-media are o sarcină serioasă de a da și de a face știri și titluri pentru a umple golul dintre Adevăr și Înșelăciune. Hrăniți-i cu jumătăți de adevăruri". Secretarul a început cu „Dar domnule...și a fost întrerupt; gazda mea a aruncat o privire în față la persoana în halat alb care îl aștepta la ieșirea din pasaj.

Înainte de a-și grăbi mersul, punându-și ușor mâna pe umărul secretarului, fie într-un mod condescendent, fie într-un mod reconfortant, și-a încheiat monologul: „*Humpty Dumpty*[1] stă pe un zid... și îi privește pe cei care se distrează... așteptând sfaturi pentru a-și gestiona (monetiza) căderea. Mass-media prețuiește Zidul. Sunteți nou, dar trebuie să învățați repede pentru a supraviețui, domnule secretar."

Gazda mea s-a apropiat și părea entuziasmată să se alăture „persoanei în halat alb"; halatul nu avea vârfuri. Au vorbit între ei despre stimulente imunitare și vaccinuri și, pe un ton înfundat, despre producție, ofertă, cerere și distribuție. Fraza lor de despărțire a fost „model de afaceri" și „păstrați confidențialitatea". Gazda mea a plecat acasă, spălată și curățată cu sârguință după ce și-a dat jos costumul. Am zăcut acolo, pe coama costumului, până seara târziu și am început să mă simt dezactivat și lipsit de energie.

Fără să intru într-o celulă sau să fiu în afara celulei biologice a gazdei, devin apatic și mă transform, după câteva ore, într-o simplă particulă inanimată.

---

1 Humpty Dumpty este un personaj dintr-un cântec de leagăn englezesc, inițial o ghicitoare, fiind unul dintre cele mai cunoscute personaje din lumea anglofonă. El este de obicei portretizat ca un ou personificat, deși nu este descris în mod explicit ca unul.

Dincolo de experiența socială și de cunoștințele despre cine ce face, am simțit nevoia să îmi dau seama ce mi se întâmplă atunci când sunt în ecosistem. Ce mă poate afecta într-un mod bun sau rău? Ce impact am eu în bine sau în rău asupra celorlalți care au o parte din viață în ecosistemul uman?

Pentru a deveni conștient de aceste probabilități, va trebui să fiu mai mult decât un extrovertit care învață și copiază metodele societății, poate!

EXPLORĂRI

Prin natura mea, sunt parazit și nu am o individualitate pentru a exista în afara unei celule gazdă, pentru prea mult timp. Mi-am recăpătat conștiința, un fel de conștiință de sine începătoșată și am încercat să-mi dau seama de realitatea din jurul meu. Mi se părea că sunt într-o peșteră, dar podeaua se mișca. Peștera era înconjurată, ca un inel, de țepi uriași care se întrepătrundeau, ca și cum ar fi fost un gard în jurul peșterii. Deodată, am văzut o particulă cu aspect morocănos așezată pe un bolovan agățat de pereții laterali ai peșterii. Am strigat întrebând cine era.....

„Sunt o bacterie, de obicei trăiesc mult prin amigdalele și faringele oamenilor. Dormeam bine, când cei doi au început să geamă și să-și bage limba unul în gura celuilalt; un fel de exercițiu de curățare profundă, cred. Oamenii ăștia sunt obsedați de fitness, fac exerciții și ziua și noaptea. Gazda mea a folosit un lichid de împrospătare a gurii care m-a amețit, apoi au făcut schimb de salivă și acum sunt aici. Hei, cum ai ajuns aici?”

Mă cunoști, am întrebat? Nu știam, cum am ajuns în faringe și prin nările sau gura cui!

„Hei, omule, eu sunt Strepto, omul de rând al biomului bacterian. S-ar putea ca gazda ta să te fi adulmecat sau sărutat ca să te aibă aici. Și da, știm cu toții despre tine, și am deschis un centru de cercetare pentru a studia dacă tu sau oricare dintre progeniturile tale puteți infecta lumea noastră... oamenii de știință umani numesc... uff, Bacteriofag.”

Am fost nedumerit, neștiind ce percepții au sau vor avea diferite lumi despre mine. Dar mă aflam în interiorul celulei faringiene a unei noi gazde și eram reactivat, mai viu și gata să măproduc din nou.

Chiar atunci, un jet de apă călduță fiartă cu *turmeric* a țâșnit în interiorul peșterii și mi-a udat faringele și amigdalele. Noua mea gazdă era pasionată de leacurile pe bază de plante și de construirea imunității naturale. L-am auzit vorbind cu familia sa. „*Turmericul* este un stimulent imunitar. Întărește apărarea celulară și îmbunătățește metabolismul intracelular. Unele legume pe bază de rădăcini cultivate natural, cum ar fi Tapioca, întăresc celulele intestinale și digestive în apărarea față de virus. Lime și mierea amestecate și consumate în cantități corecte îmbunătățesc metabolismul în celule și țesuturi. Starea corespunzătoare a metabolismului ajută la lansarea anticorpilor și a răspunsului imunitar pentru a elimina orice nou virus sau intrare bacteriană și le împiedică să prolifereze prea mult”.

Gazda mea naturalistă a continuat să facă niște exerciții numite Asanas, cântece cosmice și, în timp ce el făcea gargară după micul dejun, eu m-am trezit ejectat; Strepto a căzut în chiuveta de aluminiu împreună cu câteva dintre progeniturile mele slabe, în timp ce eu eram agățat de mustața lui. În timp ce își ștergea mustața cu un prosop de bumbac, apoi ștergea prosopul pe cămașa lui de nailon, m-am trezit agățat de cămașa lui.

Fumurile de camfor din unele dintre camere mențineau atmosfera parfumată. El i-a explicat fiicei sale: „Aroma de camfor trezește agenți vindecători și purifică energiile din jur. Aceasta aduce liniștea minții și a simțurilor. Ajută la reducerea nivelului de stres și calmează starea de spirit”.

Copilul său a întrebat dacă aceasta este o gândire științifică. Și, după o pauză și un zâmbet, a continuat: „Științific, prin asta înțelegi știința fizică! *Camforul* este cunoscut pentru proprietățile sale biologice care reduc umflăturile, mâncărimile și durerea. Este folosit în VapoRub, care reduce nevoia de a tuși. De asemenea, are activitate împotriva unor infecții bacteriene și fungice, cum ar fi ciuperca unghiilor de la picioare, înțepăturile de insecte și este utilizat în balsamuri, unguente și

loțiuni. *Camforul* acționează prin stimularea terminațiilor nervilor noștri de la nivelul pielii. În plus, respinge și unii germeni și insecte”.

L-a avertizat pe copil că nu trebuie consumat direct sau ingerat în organism. Copilul și-a ascultatt răbdător tatăl și s-a pregătit pentru școală.

Am vrut să știu dacă *camforul* poate afecta sau influența virușii și am încercat să-mi imaginez ce mi-ar face! A simțit o oarecare teamă și a dorit să se dezbrace și să se apropie rapid. Și-a schimbat hainele într-o ținută profesională elegantă, iar eu m-am transferat în palma lui. Când a pășit în grădina casei sale, am experimentat locul mugurilor și florilor proaspete. Arome și parfumuri noi care erau diferite de experiențele mele din sălbăticie. Am simțit un sentiment de „nostalgie în minte”.

Naturalistul gazdă se ocupa de câteva plante exotice. Poate că le pregătea pentru unele medicamente și extracte din plante pentru fabrica sa numită „CURE”. Unele dintre plante conțineau organisme: unele bacterii care se hrăneau cu plante și unii viruși care coexistau în mod funcțional în plante. Unele forme de virusuri le puteam recunoaște, iar altele, al căror tip nu îl mai văzusem sau nu îl cunoscusem până atunci. M-am întrebat despre diversitatea ecosistemelor.

Explorările nu sunt suficiente pentru a înțelege amploarea și scara naturii pe glob, am simțit. Modul în care natura se modifică și se reprezintă pe sine; noi ne modificăm pentru a ne alinia cu o parte a naturii pentru a ne găsi locul și a ne integra.

Atunci de ce încercăm să ne imaginăm că suntem Cuceritorii Naturii? Poate că ceva în ADN-ul sau ARN-ul nostru nu acceptă să fim doar o parte a unei povești mai mari, cum ar fi povestea naturii sau „povestea progenitorilor”. Mi-am amintit de cuvintele lui Helios povestite de Polio. Ei bine, nu puteam decât să îmi doresc să îl întâlnesc pe Helios sau pe Deus cândva în viitor, pentru a explora cerurile.

În prezent, eram epuizat și dezactivat și trebuia să intru într-o celulă gazdă, pentru a nu mă transforma în praf material. Din experiența anterioară, îmi dădusem seama că, în afara celulei gazdă umane, viața mea existențială era mai redusă pe produse naturale precum bumbacul, lemnul etc., iar perioada mea existențială era mai lungă pe materiale și suprafețe sintetice.

În timp ce gazda pe bază de plante era pe punctul de a pleca la serviciu, soția sa a apărut cu halatul alb, împăturit cu grijă, plisat îngrijit și fără riduri. S-au îmbrățișat înainte de a se îndrepta spre propriile mașini.

Ajungând la locul de muncă, ea a coborât din mașină, și-a îmbrăcat haina și eu am recunoscut-o acum, fiind cu ea mai devreme, pe „Persoana în halat alb”.

Au început să îmi placă transferurile fără efort ale gazdelor umane. Nu a fost niciodată atât de ușor și de rapid în timp ce eram cu animalele în pădure.

Explorările m-au făcut să mă simt ca un fluture social sau, ca să mă exprim mai amar... o muscă aventuroasă. Pentru a preveni plictiseala existențială, s-ar putea să am nevoie de un scop în minte. Să însemne asta că acum trebuie să fiu ușor Introvertit?

CONȘTIENT DE SINE

Coridorul din interiorul clădirii imense și sofisticate avea o recepție, o hartă cu etajele, departamentele, indicatoare către lifturi și un simbol „Sunteți aici”.

Mintea mea a lansat pe Twitter o întrebare inutilă: „De ce sunt aici! Gazda mea cu halat alb era lucidă și a intrat într-un „laborator”, unde oamenii de știință o informau cu privire la rapoartele de progres și matricele privind vaccinurile antivirale și medicamentele antivirale. Apoi a intrat în „Sala de conferințe”. Oameni îmbrăcați în costume și cravate discutau despre termene limită. Unele dintre aceste persoane aveau legături și asociații cu producători farmaceutici. Aceștia foloseau expresii precum „cursa pentru finalizare”, „kill the deal”, „seal the fate”, „conflict de interese”, „scalability challenge”, „product efficiency”, „product durability”, „return on investments”.

Gazda White Coat a declarat: „Suntem aici pentru a înțelege ce se întâmplă și pentru a aborda o criză umanitară. Guvernul nostru dorește soluții pentru atenuarea crizei. Efectele acestei

pandemii sunt multiple. Vaccinurile, medicamentele antivirale, antibioticele care pot fi reutilizate pentru a trata complicațiile acestei infecții virale trebuie să fie disponibile și accesibile în mod adecvat. Putem să lăsăm în urmă, pentru o clipă, interesele comerciale!”

Un bărbat, cu plăcuța de desemnare „Chancellor”, și-a scos șapca de pe cap, așezând-o ușor pe masă și a spus: „Permiteți-mi să fiu sincer, doamnă. Noi facem afaceri doar în timpul crizei umanitare”. Apoi, cu o pauză și sprijinindu-se pe spate pe scaunul său, a continuat: „în restul timpului facem politică de Finanțare pentru cercetare”. Un alt bărbat a adăugat: „Prelucrăm cifrele și rezultatele pentru a răspunde așteptărilor de finanțare viitoare; sub eticheta științei”. Cancelarul și-a ridicat șapca și și-a așezat-o corect pe cap, deoarece timpul său de gândire sinceră expirase.

Alții au vorbit despre probabilități promițătoare, cerințele de licențiere a studiilor neconvenționale, clauzele concurente din cadrul juridic și concurența din partea modelelor locale de tratament și a „leacurilor neștiințifice”.

În timp ce prânzul era servit peste masa de ședință, am recunoscut câteva dintre progeniturile mele variante așezate pe lamele. L-am auzit pe statistician șoptindu-i cancelarului: „Există mutații noi în afară de variantele cunoscute; am niște date pe programul meu de modelare predictivă. Ce trebuie să fac?”

Cancelarul s-a apropiat și a mormăit: „Adevărul este de obicei apreciat de șansă sau atunci când aștepți suficient șansa ta”. A făcut un gest către gazda mea și a întrebat: „Doctorul este pregătit pentru Adevărul tău?”

Statisticianul a oftat, apoi, când a expirat, am văzut în aer varianta numită Delta și alte câteva forme mutante care păreau foarte diferite de mine și pe care nu le-am putut recunoaște.

Gazda mea s-a îndreptat spre un lift și a apăsat butonul „Secvențierea genomului”.

„Verificări de înaltă securitate”, «Scanare de securitate maximă», «Echipament de protecție personalizat», «Autentificare biometrică», «Acces interzis», «Riscuri profesionale», «Ieșire de urgență»; erau câteva dintre semnele pe care le-am citit, în timp ce gazda mea trecea pe coridoare. Galeria conținea imagini cu secvențierea întregului genom al bacteriei numite *Hemophilus Influenzae*, al unui vierme numit *Caenorhabditis elegans*, *Drosophila melanogaster* (o muscă), *Mus musulus* (un șobolan de laborator) și alte realizări.

Notând aceste nume, mi-am imaginat pentru o clipă un nume mai bun pentru mine decât Covid, care suna foarte dezumflant pentru stima mea de sine. Nu mai aveam nicio mândrie, din cauza disfuncționalității mele în ecosistemul uman. Poate că îmi doream un branding extern narcisist, pentru a mă simți mai demn de mine! Progeniturile mele erau etichetate ca alfa, beta, gamma etc. și sunau ca niște probleme matematice. Mi-am reamintit că nu sunt o entitate acceptată în acest mediu; sunt un străin cu statut de intrare ilegală și care urmează să fiu deportat sau eradicat.

O secțiune a fost dedicată Proiectului Genomului Uman și o cartă privind orientările etice. „Eticienii și normele etice și orientările par a fi oameni buni. Legiuitorii, avocații și factorii de decizie se complac în pasiunea lor de a găsi modalități de „a se juca” cu aceste norme bune.”

Brusc mi-am dat seama că acestea nu erau gândurile mele. Păreau a fi telepatie. Am încercat Mindfulness și mi-am extins conștiința minții.

„Eu sunt *Yersinia pestis*, cauza ciumei bubonice; numită și „Moartea Neagră”, care a lovit Europa în 1347 d.Hr. În acele vremuri, înțelegerea științifică a contagiunii era foarte redusă, dar oamenii știau că are legătură cu proximitatea. Eu am transmis prin mușcătura de purice, dar tu pari să transmiți prin vectori umani”.

M-am mirat și am întrebat-o pe *Yersinia* de ce a ales să comunice cu mine!

„Deoarece am trăit și am cunoscut o mare parte din istoria omenirii și m-am răspândit pe toate continentele, neamurile mele au văzut creșterea și descreșterea speciilor umane de-a lungul timpului. Strămoșii mei cunoscuseră ridicarea și căderea imperiilor; grecii, romanii, bizantinii, otomanii... ei bine, am vrut să vă împărtășesc câteva puncte de vedere istorice și să vă ajut cu o Perspectivă de viitor.”

„Deocamdată, trebuie să știți că progeniturile voastre vor continua să se schimbe și să se adapteze la corpurile umane și pot avea un rol funcțional și de coexistență; unele dintre progeniturile voastre viitoare vor face parte din călătoriile și explorările spațiale, pe măsură ce și

genomurile umane se vor modifica. Veți primi o invitație din partea mea de a participa la Conferința privind sănătatea globală, organizată la „Strâmtorile Madagaskar”.

Chiar în acel moment, atenţia mea s-a îndreptat spre laboratorul sofisticat în care se afla gazda mea şi l-am auzit pe tehnicianul care analiza datele spunându-i numele ultimei mele progenituri; ea s-a aşezat cu durere în suflet. Spunând „Oh..micron”.

S-a holbat la un calendar, a rupt pagina decembrie 2021, a răspuns la un mesaj de la linia fierbinte „Programul de Revelion anulat”. Când a ieșit în aer liber și a mormăit 2022, un val de aer rece și cețos i-a suflat pe față, iar eu am fost deplasat în timp ce ea a aruncat halatul alb cu un sentiment de frustrare înghețată.

„Un an de *roller coaster* în toate aspectele vieții: profesional, financiar, emoțional, relații... și totuși.”, a fost ceea ce am auzit-o mormăind, în timp ce mergea spre mașină și trântea ușa.

M-am trezit Deplasat pe trotuar, ca și cum Eva ar fi indicat o schimbare a sorții pentru mine. Hmm... Mi se părea că o combinație de simț Introvertit cu învățăturile mele Extrovertite creau o Mutare în personalitatea mea. Poate că există un astfel de lucru numit Ambivert ! Voi realiza în viitor ce înseamnă Ambivert ?

TRANZIȚII

Temperaturi geroase, căutarea căldurii și găsirea mea abandonată pe Străzi. Memoria mea despre gazda anterioară a început să se estompeze, imaginea din citoplasma mea era neclară, dar un sentiment de recunoștință era resimțit față de această.... „Persoana în halat alb”. Poate că aveam sentimente. Poate că era un Om bun, în ciuda faptului că era expus și conectat la locuri înalte și la personalități Puternice!

Aproape de miezul nopții, lângă indicatorul care spunea „Footpath”, am auzit pașii apropiați ai unei „Persoane cu haină zdrențuită”. S-a împiedicat, a căzut pe mine, a murmurat „Băutură”... „Joint”... „Îngeri în minte”. O duhoare ciudată ne-a cuprins, pentru că eram lipit de gulerul lui. Fiecare respirație avea un miros ciudat de alcool, tutun și vomă peste barba lui.

În depărtare, am auzit sărbători, artificii și un model colorat apărând pe cer: *Happy New Year* 2022. Gazda mea a murmurat reactiv: „Oh..Doamne”. În timp ce își ștergea gura cu gulerul de la gât, m-am lipit de buzele lui. Respirația i-a devenit superficială, în timp ce mintea îi zburda pe marginea Conștienței.

Cuprinși de frisoane, am rămas acolo. Vehiculele treceau pe lângă noi. Câteva furgonete de urgență au plecat cu sirenele pornite. O dubă de poliție a urmărit o mașină care circula cu viteză excesivă pentru încălcarea regulilor de circulație. Gazda mea a rostit din nou, reactiv, „Con...tra...dicții”, de data aceasta într-o șoaptă frântă. Inima îi bătea mai încet, dar un pic mai rapid. Corpul îi era deshidratat. Aproximativ în acel moment, o mașină a trecut în viteză și s-a oprit brusc. Patru bărbați au coborât din mașina cu aspect scump și s-au legănat în timp ce mergeau cu sticle de lichior în mână. Se bucurau în primele ore ale Anului Nou, făceau glume hilare cu râsete ciudate. Auzeam: „Pretty chicks man”, „Awesome place”, iar la casetofonul din mașină răsuna muzica piesei Beatles.... '*Tomorrow Never Knows*'.

Chiar atunci, ca și cum gândurile mele ar fi fost interceptate, *Norovirus* a comunicat prin telepatie. „Acești iepurași euforici nu știu; eu sunt în fermentație în burțile lor. Sunt cauza a ceea ce ei numesc „gripă stomacală” sau toxiinfecție alimentară. Sunt o infecție sezonieră între noiembrie și aprilie, care se răspândește prin obiceiurile lor alimentare greșite. Ei bine, ei nu știu ce se va întâmpla cu ei mâine! Dar da, cu siguranță nu au nicio legătură sau ritm între muzica pe care o ascultă, gândurile pe care le au, sentimentele pe care le emană, comportamentul pe care îl au sau bogăția de pe mințile lor.... Este ca ceea ce m-a învățat prietenul meu tifoid din India...„Bay-Taal”, adică fără ritm!. Novo a chicotit și s-a deconectat.

Pe o notă înaltă și mergând pe o cărare neglijentă, Afluenții rătăciți și-au lăsat scurgerile de pipi pe trotuar, oftând ușurați, dar ignorând Persoana cu haina zdrențuită. Gazda mea Nepăsătoare și-a plesnit buzele și a înghițit apa cețoasă, iar eu am alunecat prin gâtul lui. În zori, în timp ce

gazda mea tușea puțin, o camionetă cu mop l-a zărit; șoferul a coborât, a întors corpul gazdei pe spate, i-a privit fața, și-a încrețit propriile buze și a spus: „Nu din nou, doctore! Ce vă faceți!” A sunat la urgențe și am fost transferați la City Hospital.

La camera de screening, gazda mea a fost testată cu C+ și am fost duși la terapie intensivă, cu gazda mea în stare de semiconștiență, respirând greu, iar asistenta medicală a declarat: „Semnele vitale sunt instabile”.

Goodwill Services Holding Limited era lanțul patron care administra spitalul. „Haina zdrențuită”, l-a poreclit băiatul de serviciu. Fișa medicală nota „Bărbat anonim”. Date demografice înregistrate: „rasă mixtă”, „vârstă mijlocie”, „constituție corporală slabă”, organism „”Slab”, care apărea ca „Looney” datorită scrierii caligrafice a medicului care l-a internat.

Rapid, fața i-a fost conectată la tuburile pentru oxigen. Asistentele s-au străduit să localizeze o venă pentru a-i extrage sânge și să conecteze tuburile pentru a începe picurarea pentru hidratare. Corpul deshidratat și venele colapsate au îngreunat situația, dar au reușit după câteva împunsături ici și colo. Trupul său a fost rulat, înclinat, buretat și apoi drapat în halatul de spital. „Haina zdrențuită”, fără persoană, a fost învelită într-o pungă de plastic și trimisă la păstrare. M-am întrebat dacă Haina era Identitatea sa protectoare, iar mirosul de acolo erau țepușele sale care îl țineau departe de ecosistemul uman, un fel de Distanțare socială!

Monitoarele afișau numere care reprezentau date despre sănătate, ceea ce mi-a amintit de camera de război. Un consultant senior examina pacientul și emitea ordine pe care medicul junior numit „medic rezident” trebuia să le urmeze și să le transforme în ordine pentru personalul medical. Îmi doream un „statut de rezident” și în această lume și să învăț „arta de a trăi cu oamenii”. Poate că aveam nevoie de un guru care să mă învețe „Cum să accesez manualul lor de utilizare”; să devin endemic, ceea ce mi-ar permite să fiu ca un cetățean responsabil al societății umane. Și să nu fiu tratat cu părtinire și prejudecăți, așa cum se întâmplă cu străinii nerezidenți!

În jungla sălbatică, unde natura este încă stăpână, aveam „drepturi fundamentale” de a coexista. Acestea erau drepturi date de natură, spre deosebire de „drepturile naturalizate” constituite de omenire. Am un Ombudsman care să medieze? Pot experimenta toleranță și răbdare față de mine? Am simțit o nuanță de resentiment colorându-mi gândurile; oare omenirea și sistemele umane au investit atât de mult în găsirea de anticorpi și vaccinuri împotriva lăcomiei, ignoranței și urii pe care le poartă în minte!

În mod acut, am devenit conștient de mine însumi și m-am întrebat dacă am dobândit sau am dezvoltat un intelect pentru a-mi descifra și a-mi observa propriile sentimente.

Dintr-o dată, pagerul medicului rezident a sunat și, după ce s-a uitat la asistenta lui preferată, a spus: „Caz de VAP, revin imediat.” Vocea lui era autoritară, dar ochii lui păreau să o implore să nu plece după această tură de lucru. Ea a spus: „Pacientul cu HAP are nevoie de mai multe investigații”. Picioarele medicului rezident au început să se miște abia după ce ea a șoptit: „Voi aștepta”.

Klebsiella mă urmărea de o vreme cu amuzament. A vorbit: „HAP este pneumonie dobândită în spital, iar VAP reprezintă pneumonie asociată ventilatorului. Ciudat cum medicii rezidenți suprasolicitați, cu foarte puțin timp pentru socializare, își lasă dragostea să înflorească în ICU. Ați asistat la un schimb romantic de replici în care el se referea la vaporii ei de afecțiune, iar ea îl numea pacient nefericit.”

Manualele umane sunt întortocheate, m-am gândit și l-am întrebat pe Klebsy cum a ajuns aici.

Klebsy a aruncat o privire în jur și a spus: „Eu, *Pseudomonas* și *Staphylococcus* suntem trio-ul minunat”. „Creșterea noastră este favorizată de mediul spitalicesc. *Escherichia* și *Candida* (ciuperca) joacă și ele aici. Dar zilele acestea, tu ai perturbat ecuația noastră”.

De ce am fost acuzat ?, m-am încruntat.

Klebsy a continuat: „Din cauza răspândirii tale înfricoșătoare și apoi a progeniturilor tale, oamenii au făcut atât de multă dezinfecție cu șervețele și spray-uri alcoolice. Aceasta ucide multe dintre bacteriile și ciupercile funcționale care mențin un echilibru în microbiom. Avem metodele noastre de menținere a verificărilor și echilibrelor în cadrul comunității noastre. Igienizarea

excesivă a fost cauza agenților patogeni oportuniști și a infecțiilor. Comunitatea bacteriană a fost mai afectată decât virusurile. Ei bine, ne-am putea gândi la un proces împotriva voastră!".

Oamenii trebuie să se fi gândit la știință și și-au dat seama că Virusurile ca mine nu au o membrană permeabilă. Noi nu trăim liberi în afara gazdelor. Eu dobândesc o membrană de la Societatea de celule umane din cadrul gazdei umane. Într-o celulă moartă sau în afara unui corp uman, această membrană se dezintegrează după câteva ore!

Cum pot fi eu de vină pentru Retorică. Ipoteze și Teatre în Minţile Umane?

Muza mea a fost întreruptă de un medic senior care a intrat în salon pentru vizite. Asistentele își strângeau fișele, dieteticienii se uitau prin grafice, medicii rezidenți parcurgeau rapoartele de diagnostic în timp ce doctorul examina și interacționa cu pacienții. Clinicianul asistent a indicat progresul și evoluția pacienților în funcție de prognostic: ameliorare, rezistență și deteriorare.

Capul „Persoanei fără haina zdrențuită" era senin. Doctorul senior a intrat acolo, s-a uitat lung, serios și sever la fața pacientului **doc**; s-a întors către asistent și a întrebat: „Există vreo speranță?" .... Toată lumea a rămas tăcută. Mă replicam în țesuturile sale pulmonare, iar copiile mele se răspândeau prin vasele sale de sânge, ceea ce ei numeau „viremie". Doctorul senior avea expresii trecătoare de emoții amestecate, ca și cum l-ar fi cunoscut personal pe pacientul **doc** în trecut. A fost dictat un plan de tratament, iar starea pacientului **doc** era „inconștient", în timp ce prognosticul era notat ca „necunoscut".

"Eu", ca șablon mamă al progeniturilor și al copiilor din corpul său, s-a replicat și s-a mișcat cu ușurință în corpul său, deoarece imunitatea rămasă în corpul său era foarte scăzută. Ani de neglijență, înfometare, niveluri insuficiente de vitamine și minerale dezactivaseră multe dintre abilitățile și resursele țesuturilor sale de a organiza un răspuns al anticorpilor la provocările infecției. Am alunecat prin canalele viremiei și am ajuns la creierul său, așezându-mă aproape de „celulele nervoase care formează și stochează memoria", numite HIPPOCAMPUS.

Hipocampul este regiunea din creier esențială pentru formarea memoriei și implicată în navigare. Neuronii din această regiune, denumiți celule „de loc", răspund selectiv la situarea în anumite locuri, formând o hartă cognitivă a mediului. Această regiune este, de asemenea, locul în care se formează și se indexează amintirile episodice pentru acces ulterior. Aici, amintirile pe termen scurt sunt transformate în amintiri pe termen lung. Codificarea are loc pentru variabile în continuă schimbare, cum ar fi intrările senzoriale și traiectoriile rutelor prin căile nervoase. Experiențele sunt înregistrate ca „evenimente" în celule numite ESR, care generează „codul evenimentului".

În timpul acestei călătorii în amonte, am întâlnit *Staphylococcus epidermidis*, o bacterie. Stafilococul a spus că a intrat prin piele în sângele pacientului **doc**, atunci când acesta a căzut și s-a lovit. Nu ar fi trebuit să fie în corpul lui. Stafilococul pătrunde de obicei în corpul unui tânăr prin ace și injecții nesterilizate, în special prin autoînțepături ale toxicomanilor sau consumatorilor de narcotice.

Prion m-a strigat în timp ce eram în camping, la straturile exterioare ale Hipocampusului. Nu l-am recunoscut pe Prion și l-am întrebat cine este și când a ajuns acolo, Prion s-a prezentat: „Sunt un virus ca un microb format din proteine. Facem ca proteinele să se plieze greșit și transmitem aceste forme pliate greșit. Agregarea cauzată de acestea formează plăci numite „amiloide", care duc la boli neurodegenerative. Uneori ne răspândim la om prin produse din carne infectate. Cauzăm boli precum CJD".

Adică Justiția ieftină a democrației? am glumit eu. Prion s-a strâmbat la mine și a spus: „Ești plin de umor". De fapt, eu doar învățam și eram curios și încă nu dezvoltasem simțul umorului.

Prion a fost strigat de echipa sa care lucra la realizarea unei imagini asemănătoare demenței. L-am întrebat dacă provoacă Alzheimer. Prion a răspuns: „uneori, noi facem încet mai mult decât atât. De aceea nu devenim populari ca tine. Ești prea agresiv, sfârâitor și în căutare de atenție, aproape o personalitate Borderline..." și a dispărut în Junglele din Creier.

Mă întrebam de ce toată lumea mă judeca. Este acesta prețul pe care îl plătim pentru a fi naivi?

Am căutat eu această popularitate negativă? Am nevoie de această faimă distructivă? Mi-au lipsit sălbăticia naturii și gazdele mele originale, mai mult ca niciodată!

Tranzițiile mi s-au părut dificile, contradictorii, iar mintea mea a oscilat între dorința de a fi în extreme. Fie să fiu extrovertit, fie introvertit. Niciodată să nu fiu amândouă, mă frământam în confuzie.

Ambivert, huh... piciorul meu, m-am gândit. Prion a scris pe Twitter „Spike-ul tău. Editează sau șterge eroarea de limbaj”. Următorul lucru de care mi-am dat seama a fost că mă frământam în Minte.

CONFUZII ȘI CRIZE

Microbii mi-au văzut comportamentul exterior irațional și impulsiv de a mă răspândi ca un val, dar nu mi-au cunoscut tristețea interioară, confuzia și eforturile eșuate de a mă adapta la condiția umană. Am auzit un ecou spunând: „Manie”. Când m-am retras într-o carapace în timpul fazei mele de eclipsă din cauza tristeții, rușinii și vinovăției, oamenii au devenit exaltați și entuziasmați și s-au dedat la comportamente riscante. Am auzit din nou ecoul: „Depresia ta”. Acest lucru face ca gândurile și sentimentele mele să alterneze între vârfuri de dezinhibare și depresiuni de inhibiție și deconectare. Am auzit din nou ecoul „Tulburare bipolară a dispoziției”.

Am strigat la Echo spunând că nu am nevoie de acele voci, judecăți sau comentarii. Nu am chef de jargoane de branding pentru diferitele mele stări ale minții. Am nevoie de intimitate.

Ecoul a răspuns: „În creier, nu există conceptul de intimitate. Există bucle de feedback pentru activarea sau dezactivarea temporară a funcțiilor, pe baza algoritmului de prioritizare. Fiecare regiune a creierului este conectată în rețea și interconectată. Căile rețelei sunt mai rapide decât cele mai recente transmisii prin cablu optic din lumea umană, codificarea și calculul sunt la un spectru de 7g..... pacientul **doc** ducea o viață foarte onestă, așa că nu a învățat să compartimenteze sau să construiască ”firewall-uri în creier'”.

M-am întrebat: dacă pacientul **doc** era Onest în interiorul său, ar fi putut să îi mintă pe alții? Dacă nu putea să îi mintă pe alții în funcție de context sau de convenință, cum a fost viața lui; și-a găsit o soție? Cum a decurs cariera sa profesională? Care este povestea ascensiunii și decăderii sale?

Momentan am devenit conștient că exprimam sau evoluam Curiozitatea. De asemenea, am devenit Curios de ce ecoul nu mi-a întrerupt Muza. Dar muza a fost întreruptă de soneriile telefonului mobil al medicului rezident. Soneria muzicală cânta „*Honesty is a lonely word*”, un cântec de Billy Joel. M-am întrebat cu curiozitate dacă nefericitul doctor rezident nu simțea lipsa vaporilor de afecțiune din partea asistentei sale la lumina lunii. Ohh... Poate că și-a exprimat sentimentele ca emoții, fără să le exprime în termenii medicali ai ICU. Oare a fost părăsit, o ruptură de inimă! M-a lovit din nou impulsul curiozității și mi-a fost dor de Klebsiella, bacteria care m-ar putea pune la curent cu Bârfele.

Ecoul a chicotit: „Pentru ce sunt prietenii, să le duci dorul eh!” M-am simțit timid și am tăcut. Ecoul a continuat: „Prionii păstrează un profil scăzut și lucrează ca introvertiții. Încet și sigur, consecvenți, concentrați și disciplinați. Nu au simptome și nu se dau în spectacol până nu își termină treaba. Uită-te la ce fac progeniturile tale. Sunt un dezastru”.

Comportamentele riscante și nesăbuite au oferit oportunități progeniturilor mele din generația următoare de a-și modifica și multiplica genomurile, care acum nu mai sunt la fel ca al meu. Delta, Omicron și Epsilon s-au diferențiat de mine. Ei au propriul liber arbitru și propriile alegeri de a interacționa cu purtătorii lor umani și cu ADN-urile lor. Ei își conduc propriile modele comerciale de import - export, generând propriile sisteme de economie și tranzacții în cadrul societății de celule umane.

Cum pot fi tras la răspundere dacă progeniturile mele intră în practici corupte? Am fost amuzat. Ecoul a intervenit din nou: „Vina ta. De ce te-ai reprodus! De ce le-ai lăsat liberul arbitru să mute! Trebuie să fi ales celibatul înainte de a intra în ecosistemul uman”

Am strigat la Eco să se oprească și l-am întrebat unde se ascunde, provocându-l să se dezvăluie. Eu dezvoltam sau evoluam Furia și Angoasele în Minte.

Genele mele de bază îmi determină principiile. Iar eu voiam să-mi păstrez caracterul și identitatea de sine. Ce fac eu? Unde învăț? La cine să mă duc? Există o instituție sau o școală pentru Virioni? Intru în școlile umane?

Școlile te învață competențe existențiale, cum să cooperezi cu sistemele umane și cum să ai un impact pozitiv asupra vieții oamenilor?

L-am observat pe Prion, stând liniștit într-o intersecție a rețelei numită Grey-White Division. M-am apropiat de el și i-am spus fără rușine că mă simt PIERDUT, SINGUR și LIMITAT. Prionul nu a reacționat bine. El examina Intersecțiile nervilor și informațiile care se transmit prin ele.

M-am simțit ignorat, subestimat și furios din cauza atitudinii lui Prion față de mine. Mi-am zis că trăiește și lucrează în creier, dar este atât de insensibil, atât de dement! Vulnerabilitatea mea se transforma în furie. Furia mă îmbolnăvea și mai tare. Începuse să-mi lipsească ecoul iritant; măcar aveam o voce de auzit!

Prion nu m-a privit în ochi, dar a început să vorbească când eram pe punctul de a pleca cuprins de furie și frustrare. „Pierderea de date este prea mare în timpul transmiterii între zonele Materiei Gri și Materiei Albe ale Creierului. Albert Einstein, CV Raman și Ramanujam aveau o transmisie excelentă a datelor. În comparație cu creierele umane obișnuite, neuronii lor care se intersectau aveau superconductori, nu semi-conductori. Mi-au spus strămoșii mei".

M-am înfuriat și mai tare, aproape de furie și am răbufnit la Prion judecându-l: „Ești autist". Prion a rămas neafectat și a vorbit: „Munca mea îmi cere funcțional să fiu autist. Eu sunt un Introvertit. Rămân la creier și la funcțiile cerebrale. O mare parte din generațiile mele au locuit în creierele animalelor și oamenilor. Experiența noastră directă a lumii și a ecosistemelor umane prin intermediul celorlalte părți ale corpului este limitată. Tot ceea ce noi, prionii, învățăm și cunoaștem despre experiența umană se face prin intermediul datelor din creier.

Nerăbdarea mea a crescut și am intervenit spunând: „Oh, deci sunteți ca psihologul care presupune, predică și instruiește fără a avea o experiență directă a vieții în lume. Ce știi tu despre Extrovertiți?" Prion a rămas tăcut, ca și cum nu ar fi fost provocat. Agitația mea se transforma în anxietate. Furia și crizele mele interioare mă împingeau să sparg aura lui de Compoziție și să-l fac să simtă ceea ce simțeam eu în mine. Poate că va învăța sau își va da seama că are empatie pentru mine, am presupus.

Prion a început cu „Crize de identitate" .... și, după o pauză, a adăugat „Crize existențiale". În loc să-l provoc să intre în modul empatie sau într-o atitudine de compasiune, m-am înfuriat și am simțit dușmănie, resentiment, o nuanță de Ură sau toate acestea, strigând: „Prefăcutule, egomaniac și Narcisist; mă chinuiai ca Eco! Aveți imaginea de a fi drept, sigur pe sine și atât de sigur. Serios. Înțelegi creierul uman, sau doar creezi fantome în creier?"

Prion a afirmat ferm: „Eu sunt identitatea mea." „Ecoul nu eram eu."

Nu mai aveam energie nici măcar să fiu în prezența lui, ca și cum m-aș fi prăbușit și am plecat spre Hippocampus. În timp ce pluteam în derivă, l-am auzit pe Prion spunând „tulburare de personalitate borderline" și o altă voce a medicului rezident spunând „ceață cerebrală". Doctorul meu pacient era evaluat și diagnosticat în timpul vizitelor medicale. Nu mai era inconștient, parametrii săi vitali precum tensiunea arterială, ritmul cardiac și saturația de oxigen erau stabili.

Medicul senior a comentat: „Poate că există speranță." Eu nu simțeam speranță în mine, pentru mine sau pentru altcineva. Eram conștient de furia mea, de atașamentul negativ față de Prion și de „furtunile din mintea mea".

Aproape de Hippocampus, am campat. Hipocampusul este implicat în învățare și în consolidarea memoriei. De asemenea, procesează informațiile olfactive (mirosul) și reglează emoțiile, răspunsul emoțional și comportamentul. Aberațiile din Hipocampus sunt asociate cu schizofrenia. Hipocampusul are forma unui căluț de mare.

Emoțiile au trei componente - exprimarea, experiența și colorarea. Aceste trei aspecte trebuie să fie în echilibru pentru un sentiment complet sau sănătos: o Compoziție Holistică a Minții.

Neuronii piramidali sunt principalul tip de celule din această regiune a creierului. Aceste celule sunt plastice și vulnerabile la deteriorare. Ele sunt afectate într-o varietate de tulburări neurologice și psihiatrice. Ceața cerebrală sau creierul confuz este un sentiment că persoana nu are o claritate mentală deplină; poate avea probleme în a-și aminti ceva sau dificultăți în a se concentra asupra unui gând sau a unei idei.

L-am auzit pe medicul rezident explicând: „Conform ultimului studiu din octombrie 2021, pacienții tratați cu Covid 19 prezentau încă rate ridicate de ceață cerebrală; la aproximativ 7 luni după diagnostic. Alte simptome care au fost raportate sunt pierderea gustului și a mirosului, dureri de cap, accident vascular cerebral, delir și inflamația creierului.” Medicul rezident cu o inimă părăsită de Heartbreak simțea acum empatie pentru medicul pacient. Încerca să adune informații personale despre identitatea sa anterioară de medic și se întreba cum a devenit o „Persoană cu haina zdrențuită”. Aștepta ca pacientul doctor să devină conștient și curios pentru a obține „povestea”.

M-am mutat în neuronii piramidali și ARN-ul meu a început transcrierea din hipocampusul pacientului doctor: amintirile sale, urmele sale emoționale, datele sale de învățare, sistemele sale de credințe, identitatea sa, crizele sale existențiale, intențiile sale vizionare și rănile sale din minte.

Toate aceste informații codificate și comprimate trebuiau decodificate pentru a scoate la iveală „povestea reală” a „persoanei cu haina zdrențuită, fără țepi, dar cu o mulțime de găuri în haină și cicatrici în creier”. Nu este o sarcină ușoară, m-am gândit și m-am întrebat dacă Prion și Ecoul mă vor ajuta să obțin o perspectivă asupra vieții și morții unui pacient **doc**: *A Memorabilia*.

Eram curios și am început să-mi extind secvența genomică pentru a reproduce „povestea lui”; fără să știu încă dacă viața pacientului-doctor va fi istorie pură! Va fi mort?

Dintr-o dată mi-am dat seama că, dacă doctorul moare, mor și eu. Povestea noastră moare. Acum nu mai trăiam în plămânii lui. Nu pot scăpa cu ultimele lui suspine când își dă ultima suflare. Nu exista nici măcar un Ventilator care să mă ajute să evadez. Coexistam în Creierul său, pe care nimeni nu-l va deschide nici măcar pentru autopsie. Viețile noastre erau acum co-dependente. Supraviețuirile noastre erau corelate. Asocierea noastră era pecetluită într-o soartă comună. Părea că ne căsătorim!

Conflictele și scindările din minți sau fumurile din creiere pot fi părți din povestea noastră de viață și moarte. Cum generăm Speranță, mă întrebam! Cum se simt Căsătoriile și Divorțurile, pot fi Călătorie a Bunei Speranțe sau a Bunei Voințe?

SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ CREȘTEM

Amândoi aveam nevoie să trăim; să ne reamintim Povestea. Avem nevoie să hrănim Prezentul; să dăm sens Trecutului. Aveam nevoie să ne iubim și să ne respectăm reciproc ca protagoniști pentru ca viitorul nostru să se desfășoare. Ideal ar putea fi să fim aliați (nu toți alipiți). Practic, putem fi co-gazde. Cel mai mic poate fi în calitate de Co-animatori (Co-bugs). Tolerabilul poate fi ca și Co-ajutor. Răul poate fi numit Con-verse. Urâtul poate fi ca De-Verse, unde nu există nimic de comunicat, doar resentimente tăcute. Toxicul poate fi coexistența ca Frați, nici prieteni, nici dușmani. Dezastrul poate fi atunci când îi doborâm pe Echo, Prion, Klebsy, progeniturile mele, doctorul rezident și pe toți cei care țin la oricare dintre noi sau încearcă să ne salveze: Relații învrăjbite.

Wow....așa ar trebui să mă gândesc eu la căsătorii! Așa se gândesc oamenii la jurămintele de nuntă sau la necazurile de căsătorie! A fost aceasta planificarea relațiilor? Sau a fost aceasta o previziune de Zile negre? Cum mai reușesc oamenii să meargă la întâlniri și să spere la angajamente?

Brusc, rezerva de electroliți a scăzut în hipocampus. Prion trimisese un memoriu în care se menționa: „Supraconsum de transmisie de date” din cauza „gândirii nesfârșite” și a „Anticipării fără sens”. I-am cerut lui Prion să restabilească nivelul de electroliți, astfel încât celulele sensibile ale creierului să nu se deshidrateze și să nu fie afectate. În special Hipocampus și porțiunile sistemului limbic din creier. Prion mi-a interceptat și citit gândurile și a spus: „Delir posibil”.

Prion a explicat: „Electroliții sunt substanțe chimice care conduc semnalele electrice în organism. Ele reglează funcțiile nervoase și musculare”. A chicotit și a continuat: „Mușchii și neuronii sunt numiți «țesuturi electrice» ale corpului fizic”.

L-am întrebat cum gestionează oamenii situații similare în minte. Prion a răspuns: „Ei folosesc substanțe chimice precum alcoolul, somniferele, tranchilizantele și chiar trans-equalizantele precum ciupercile, ketamina, canabisul etc. Opțiunile non-chimice sunt ”În liniște cu natura”. Aceasta vine cu efecte secundare precum pierderea economiilor anuale de bani, lucrul în ture suplimentare după o vacanță de la locul de muncă, vânătoarea de chilipiruri înainte, în timpul și după o vacanță. Efectele adverse sunt concurența și invidia din partea membrilor familiei, prietenilor și colegilor care le urmăresc postările și fotografiile de pe rețelele sociale pentru a-și planifica propriile dorințe. Reacția alergică cu șoc anafilactic este atunci când managerul sau șeful lor îi concediază după „Liniștea de succes” și angajează un angajat mizerabil și zgârcit care nu va îndrăzni să caute astfel de „Escapade liniștite”.”

L-am întrebat pe Prion dacă are o nevoie compulsivă de a fi Radical Honest. Nu poate el să fie simplu în observațiile sale și nu atât de complex în analizele sale?

După câteva clipe de liniște, Prion a reacționat: „Onestitatea este binară în lumea lui Prion. Ori cineva este cinstit, ori nu este. Într-o sferă sau societate necinstită, onestitatea poate părea radicală, dar nu există radicală versus non-radicală. În creierul mediculuI pacient, nu există date care să sugereze că a fost radical. Era doar onest. Pentru el, onestitatea se referea la modul în care se trata și se conducea. Nu a fost un element de decor sau o trăsătură de afișare sau o trăsătură de personalitate”.

Cum de a știut, m-am întrebat eu? Prion a citit datele și mi-am amintit că nu există secret în creier. El avea acces la tot traficul de date din Creier. Ultimul mesaj de la el a fost: „Fără alte explicații. Nivelurile de electroliți au fost restabilite. Următorul model implicit de gândire sau „erorile cognitive” pot provoca întreruperea alimentării și depresie în creier.”

Am sperat că lui Prion îi pasă de viața pacienților doctori în ciuda obiectivității sale radicale. Am avut partea mea de datorie în această Alianță cu Doc.

„Tăcerea este ceea ce căutăm când suntem pierduți în mulțime, dar zgomotul este ceea ce urmărim când suntem singuri. Marele paradox uman!

Acestea au fost primele propoziții care s-au format din cuvintele care au ieșit din unitățile de memorie transcriptate ale celulelor piramidale. Nu am înțeles cum pot coexista tăcerea și zgomotul. Am încetat să replic, deoarece am simțit un sentiment de Enigmă în legătură cu pacientul **doc**. Aveam nevoie de timp pentru a procesa semnificațiile în minte.

Acest lucru presupunea ca intelectul meu să funcționeze corespunzător. Pentru ca intelectul să funcționeze obiectiv și eficient, emoțiile și sentimentele trebuie să fie calme, la nivelul de bază. O stare Turbulentă sau furtunoasă a Minții și a Emoțiilor acesteia, copleșește și inhibă Intelectul, care trece în modul *Standby* în timpul Crizelor Emoționale. Acest lucru cauzează, de asemenea, distorsiuni sau deviații ale percepțiilor. Și eram atât de curios cu privire la viața mediculuI pacient; nu voiam să îi înțeleg greșit povestea.

Încetinirea activității mele active de replicare și transcriere m-a ajutat să-mi conserv energia. Pe măsură ce emoțiile mele se calmau, am auzit Ecoul „Meditează”. Am fost fericit să aud Vocea, dar și neliniștit din cauza unei frici necunoscute față de Eco. „Ambivalență”, a spus Ecoul.

L-am întrebat pe Eco dacă el era Vocea lui Prion. Dacă Prion juca feste cu mintea mea ?

Echo a răspuns: „Prionul lucrează cu Arhive, ceea ce este cunoscut, și informații consolidate înregistrate în Nervi. Aceste date informative sunt adunate de Creier prin experiențele corpului biologic. Eu nu îl reprezint pe Prion”.

Am întrebat: „Sunteți înrudit cu Prion, ca într-un Virus Invizibil?”

Echo a dat un răspuns întârziat: „Prion reprezintă ceea ce omenirea numește IDEE sau IDEOLOGII. Eu provin și operez din tărâmul Energiilor. Eu nu sunt o idee”.

Incapabil să înțeleg aceste metadate, am devenit tăcut. Ecoul a fost Neimplicat și am avut Tăceri în Minte.

Tăcerea m-a ajutat să rămân latent în creier. Îmi trăgeam doar suficientă energie pentru a supraviețui, din Celula cerebrală a pacientului **doc**. Stăteam sub Radar, astfel încât medicamentele antivirale sau anticorpii să nu-mi detecteze prezența. Replicarea sau reproducerea mea invită agenții antiinflamatori din organisme să mă amplifice și să mă vâneze. Organismele umane cu o imunitate suficient de bună au senzori de localizare care pot identifica agenții patogeni străini precum bacteriile, virușii și ciupercile. Nivelul imunității pacienților se îmbunătățea cu ajutorul tratamentelor și al alimentației. Atenția empatică a medicilor rezidenți la detalii asigura îngrijirea, ceea ce îi făcea pe asistenți și pe nutriționiști să fie dedicați muncii lor.

Starea mea de latență îl ajuta pe pacient, deoarece rezervele sale biologice erau folosite pentru vindecarea sa, mai degrabă decât pentru a se lupta cu mine. Și eu îmi doream însănătoșirea lui; nu doar pentru misterele trecutului său, nu doar pentru doctorul onest care poate că a fost, nu doar pentru finalul trist în care se transformase traiectoria vieții sale; nu doar pentru povestea ascensiunii și căderii sale din grație; nu doar pentru că viața nu ar trebui să se sfârșească; nu doar pentru că succesul său ar fi putut contribui la binele mai mare al profesiei sale sau al umanității. Cu toții avem principiul Egoismului pe primul loc.

Pacientul doctor merita o șansă de a-și reînvia sinele și de a se exprima, m-am gândit eu.

Tăcerea mi-a permis să dobândesc calmul și să-mi extind Conștiința. Gândirea și sentimentele mele erau în co-sinteză, curgeau bine, iar eu dețineam controlul și mă simțeam confortabil cu acțiunile și alegerile mele. Am depășit sentimentul de Criză și starea de personalitate Borderline.

Nu voiam să-i reproduc și să-i invadez Hipocampusul acum. Nu am vrut să îi rănesc celulele memoriei. Nu voiam să fiu orbit de Curiozitatea de a-i descoperi Memoriile. Mi-am amintit de o zicală din jungla sălbatică: „Curiozitatea ajută, dar curiozitatea nepotrivită ucide”.

Ceața cerebrală a medicului pacient dispărea, iar medicul rezident se simțea mai fericit. Tânărul nutriționist începea, în secret, să îl placă pe medicul rezident pentru sensibilitatea și dăruirea sa. Mă întrebam ce observa Klebsy. O poveste de dragoste în devenire!

Acum îmi lipseau Echo și Prion. Dar era tăcere și distanță față de ei. Vorbind cu Prion, aș fi obținut informații despre istoricul de viață al pacientului și despre starea sa actuală de sănătate neurologică. Activitatea sa de analist de date și expert în rețele îi dădea acces deplin la transmiterea amintirilor, atât a celor pe termen scurt, cât și a celor pe termen lung. Amintirile sunt transmise atât ca secvențe de încărcare, cât și ca secvențe de descărcare.

Am simțit o oarecare invidie și o umbră de regret pentru că am fost nepoliticos cu Prion mai devreme. Dar eram dispus să mă împac cu Prion pentru stilul său sigur pe sine, pe care acum simțeam că nu este un lucru rău să îl ai la un prieten. Poate că aveam nevoie de prieteni și poate că trebuia să învăț și eu cum să fiu prieten. Oare am nevoie de un antrenor de abilități sociale!

Misterul lui Echo nu era chiar în gândurile mele concrete. Poate că Ecoul era o minune abstractă pentru mine. Și nu am fost suficient de profund pentru a-i acorda atenție sau pentru a face din ea punctul meu de meditație. Dar, în secret, îi doream sfatul atunci când aveam mare nevoie de el, când mă simțeam singur sau speriat. Când nimic nu merge bine pentru mine și dacă nimeni nu este acolo cu mine. M-am simțit ca un copil mic care păstrează vie dragostea pentru ursulețiide pluș pentru a dormi în nopțile întunecate și a trăi în momentele întunecate ale zilei.

Era Echo reprezentantul Îngerului din Mintea Copilului sau era Echo Imago-ul lui Dumnezeu din *Toddle Selp* (Omul Sălbatic). Oricum ar fi, am vrut apariţiile scurte, scurte sau concise ale lui Echo; știind foarte bine că Prion nu ar fi niciodată simplificat sau chiar rezumat în opinia sa. Prion ar fi, cel mai probabil, fie la fel de Liniștit ca apele de mică adâncime de pe un fund de stâncă, fie s-ar putea scufunda în adâncurile Oceanului. Niciuna dintre acestea nu este utilă în momentele de criză a minților.

În absența ciclurilor mele de reproducere, încărcătura virală a scăzut semnificativ în rezultatele de sânge ale medicilor pacienți. Ultimele rapoarte de laborator arătau C-. Plămânii și alte organe au revenit la funcțiile normale sau de bază. Se hrănea mai bine, respira bine fără suport respirator. Lua contact vizual cu personalul spitalului, cu asistentele și cu medicul rezident. Dar încă nu putea vorbi sau articula vreun răspuns. Observa lumea din jurul său, dar nu făcea nicio încercare

de a comunica. Era încă un lucru necunoscut, un subiect necunoscut și de o importanță necunoscută în registrele spitalelor Goodwill și poate în registrele lumii umane. La fel ca bebelușii în minte.

Medicul senior a comandat teste de memorie, o scanare a creierului și o evaluare a vorbirii. Medicul rezident a fost prompt și plin de speranță și nerăbdare. Nu a fost conștient și nu și-a dat seama de afecțiunea crescândă a nutriționistei pentru el, ca și cum ar fi urmat o dietă de dragoste.

Povestea de dragoste a medicului rezident cu asistenta medicală murise prematur. Dar semințele romantismului care au răsărit în timpul *Insta Love*-ului său nu au murit. Romantismul a pulsat și s-a deplasat ca empatie pentru povestea muribundă a altuia; în acest context, s-a transformat în empatie pentru pacientul **doc**. M-am întrebat dacă acest proces se numește Sublimarea dorințelor în minte.

Echo a anunțat: „Dragostea dietetică nu este deloc dragoste". Prion a auzit și el acest lucru și a scris pe Twitter: „Dragostea dietetică este ca o constipație a minții. Dragostea asta nu are nici un pic de efervescență, ci doar agitație". Nu am putut să nu mă gândesc: „Dintre toate entitățile din viața mea acum. Prion trebuie să fie ultima persoană care vorbește despre iubire sau despre orice are de-a face cu mintea și emoțiile ei'

'Stifler' ar trebui să fie numele lui Prion - Intelectualul, simțeam eu. Știam că dezvolt sarcasme în mintea mea.

Rapoartele de testare ale medicilor pacienți au sosit, dar medicul rezident părea pierdut. Memorie și înțelegere normale. Scanările cerebrale sunt normale, cu excepția unor modificări legate de vârstă în regiunile de materie albă și materie cenușie ale creierului. *Sulcus* normal. M-am întrebat dacă creierul are zone care se îmbufnează sau chiar se vaită sau plânge!

Prionul a trimis mesajul SMS (salvează-mi sănătatea mintală) „Corelații prosteşti de gândire. Cauzează distorsiuni cognitive.... duce la amânarea sarcinilor prioritare". Am tânjit după intimitatea mea, după puțină discreție; în loc să fiu în acest *Reality Show Big Boss*.

Prion trebuie redenumit „Pry-on", am simțit. Acest lucru mi-a sporit, de asemenea, invidia față de puterea sa și anxietatea că se joacă de-a „Urmărirea și depistarea" cu gândurile mele. Din păcate, pentru „domnul Pry-on" gândurile mele erau doar Date și sentimentele mele de vulnerabilitate sau anxietate nu contau!

Am sperat că Prion nu accesează sau nu primește sentimentele mele ca date. După câteva momente de pauză, am presupus că sentimentele sunt în afara „teritoriului de date" sau poate că nu există senzori pentru sentimente în creier.

Echo a spus: „Toată lumea are nevoie uneori de un spațiu în care să se ascundă; un spațiu în care să se ascundă de ceilalți, de propriile minți sau chiar de Dumnezeu. Transparența totală nu este tolerabilă, nici măcar dacă cineva este Dumnezeu".

Am întrebat-o pe Echo, de ce are Prion astfel de puteri atunci și nu abuzează de aceste privilegii prioritare. Echo a răspuns răbdător: „Prion are privilegii. El are unele puteri pe care alții și tu nu le aveți. Dar te uiți și la ceea ce el nu are? Percepția selectivă nu justifică ideea de percepție echilibrată"

Am fost uimit de ușurința cu care Echo a interpretat Metadata. Era el Dumnezeu? Poate că nu și probabil că făceam corelații ciudate și cu siguranță nu aveam chef să primesc niciun SMS sau memo de la dl Pry-on.

Medicul rezident încă încerca să stabilească diagnosticul. Scanări normale, memorie intactă, evaluarea logopedică a arătat o cutie vocală, corzi vocale și mușchi de articulare normali. Era neliniștit, apelând la departamente diferite pentru consultații de specialitate: Neurologie, ORL, logopedie și endocrinologie. Au fost solicitate teste mai specifice. Pacientul doctor a fost cooperant ca un robot fără inteligență artificială. Era odihnit, dar absent de la participarea activă în treburile lumești. Nutriționistul făcea o treabă bună îngrijindu-l pe pacient și supraveghindu-l pe medicul rezident. M-am gândit că medicul rezident a fost orb în dragoste mai devreme, iar acum este orb în dragoste. Poate că endocrinologul trebuie să îi injecteze niște hormoni ai dragostei. Ei bine, dacă există hormoni pentru orice. Există hormoni ai invidiei !!!

„Gândire irelevantă și trivială. Trafic inutil de date în zonele para-logice ale creierului."

Prion mi-a înregistrat gândirea despre hormonul invidiei, m-am gândit eu. „Cu siguranţă”, a afirmat el.

Uram acest spaţiu al creierului, dar singurul lucru care mă făcea să zăbovesc aici era pacientul doctor, viaţa lui şi banca lui de memorie din Hipocampus.

Trecutul său era Enigma. Prezentul său era comă. Viitorul său... hmm. Prionul nu ar fi ştiut pentru că nu poate accesa decât datele experienţiale. Date sau informaţii despre ceea ce a fost experimentat de corp şi înregistrat prin nervi în creier. Dacă organismul evită o experienţă senzorială sau blochează răspunsul motor la experienţă, creierul fie nu primeşte datele, fie setul de date incomplete nu ajunge în bucla creierului. Astfel de seturi de date, numite *Data Dump*, sunt înregistrate ca memorie irosită şi sunt redirecţionate către coşul de reciclare. Nu este uşor să le reamintim şi să le integrăm în memoria şi datele principale.

Voila, am crezut... că am găsit ceva. Poate fi o modalitate de a păcăli traficul de date şi de a nu fi detectat de Prion. Suna interesant să-l înving pe Prion, regele datelor. Aşa au răsărit semințele „Înşelăciunilor în minte”.

Spaţiul creierului - Ce era acest spaţiu? Cât de mare era acest Spaţiu? Cât de variat era acesta? Cât de puternic era acesta? Cum funcţionează acest spaţiu? Desigur, întrebarea de final: Ar putea funcţiona acest loc fără Prion, analistul!

A fi inactiv în Spaţiul Creierului, a nu face ceea ce aş face în mod normal în interiorul celulei gazdă, care este reproducerea suficient de rapidă pentru a clona şi procrea o armată pentru a umple întregul corp în câteva zile, nu era trăsătura mea naturală. Acest lucru nu făcea parte din ARN-ul meu. Aceasta părea să fie cea mai gravă experienţă a ceea ce omenirea numeşte carantină.

Nu am avut niciun contact cu microbiomul, m-am distanţat social de bârfitoarea Klebsy şi de toate bacteriile, ciupercile şi virușii pe care i-am întâlnit. Parcă trecuseră secole de când Yersinia (bunicul ciumei) vorbise despre o invitaţie la o conferinţă privind sănătatea globală. Oare aş fi ratat invitaţia din cauza stării mele de blocare în spaţiul creierului pacientului? Nu am avut clone ale mele aici, deoarece nu m-am replicat, şi nu am progenituri aici, deoarece nu m-am reprodus. Acest lucru ar conta cu siguranţă ca distanţare fizică.

În concluzie, minţeam viaţa unui ascet, nu trăiam nici măcar viaţa unui ascet. Nu ştiam ce înseamnă să fii un „ascet”. Doar auzind gazda *globe trotter*, am cules cuvinte fără să le cunosc semnificaţiile. Nu ştiam ce fac în lumea exterioară progeniturile mele numite alfa, beta, delta, gamma, epsilon şi omicron! Singura modalitate de a şti ar fi atunci când pacientul medic începe să citească ziare.

Sau cel puţin începe să vorbească cu oamenii din jur. Până atunci, el a fost prizonier în Ospitalitatea Bunăvoinţei, iar eu am fost închis în Creierul lui Onest, împreună cu un amic Prion şi un Eco misterios.

Numeşte asta Soartă sau Destin, m-am gândit eu. Şi Pry-on mi-a telegrafiat: „Discuţiile din creier nu fac Soarta sau Destinul. Voi vă umpleţi golul interior şi golurile de perspective şi percepţii. Odihna şi imaginile creează „*Fillosophies*” în minte. Ele nu sunt susţinute de date credibile”.

M-am gândit că aş putea primi o cască cu anulare a zgomotului şi să şterg facilitatea de telegramare, iar Prion a spus: „Nu în spaţiul cerebral. Cerinţe de comunicare obligatorii. Tot ce scapă de supraveghere este urmărit şi atacat de macrofage.” Aceşti fagi sunt gemenii sau verii tăi înţelepţi, am replicat eu. Prion a rămas tăcut, iar eu am fost mai obosit când am aflat că spaţiul cerebral are chestii asemănătoare poliţiei, numite Microglia, care urmează Direcţia de aplicare a legii.

Dar cine conduce aplicarea legii? Am aşteptat să aflu... dar în spaţiu erau doar tăceri.

Mai mult decât aşteptările de la Speranţă şi Voinţă, cultivarea unor mici spaţii de Linişte în interior părea esenţială pentru Călătoria de Creştere şi Relaţii...hmm, am meditat.

A CREȘTE PENTRU A ÎNVĂȚA

Endocrinologul l-a vizitat pe pacient pentru un examen fizic. Doctorul rezident privea curios și spera să găsească indicii pentru diagnostic. Am observat un jurnal purtat de endocrinolog cu un articol pe pagina de gardă intitulat „Efectul pandemic: Baby Boom or Bust”. Nu știam ce fac progeniturile mele și dacă acestea se dezvoltă cu mai multe cicluri de reproducere. Propriile lor progenituri numite subvariante încercau să se adapteze la corpul uman sau vreuna dintre ele devenea ostilă!

La câte generații ale mele mă puteam aștepta să poarte valorile ARN-ului meu ca moștenire? Ar putea oricare dintre subgenerațiile mele să schimbe ARN-ul însuși și să devină *Răufăcător.* Asta va crea probabilitatea ca subliniatura Omicron să se întoarcă împotriva subliniaturii Delta?

Vocea Echo: „Probabil da, posibil poate fi. Oamenii au început într-un mod similar cu al vostru. Uită-te unde sunt acum. La început au luptat cu alte specii de pe Pământ pentru a se impune. Apoi au luptat în interiorul speciei pentru a se dezrădăcina și a se domina reciproc. Acum, mai mult decât pandemia, propriile lor diferențe ideologice și mutații ale minților și variațiile de rasă, etnie, castă, religie, statut social și straturi economice le-au schimbat valorile ADN de bază. Poate exista o oarecare speranță că nu se vor îndrepta spre autoanihilarea speciei”.

Am întrebat dacă oamenii au devenit pungași? Echo nu a răspuns. A fost cea mai lungă perioadă de timp în care a vorbit și asta cu o voce îngrijorată.

M-am întrebat dacă Prion știe multe despre istoria speciei umane. Mi-a trimis un mesaj instantaneu în care spunea: „Oamenii au evoluat în cicluri în care au urmat ecosistemele până la **Eco-no-me**. Au înflorit alături de natură și au pierit datorită propriei lor culturi a vanității și a variațiilor minții”. Prion era serios și avea avantajul datelor moștenite de la strămoșii săi.

Pacientul **doc** dormise, iar eu am adormit să hibernez și eu ....

Zorii la Goodwill Hospitality au fost o binecuvântare mixtă pentru mulți. Pacienți cu o noapte agitată, care aveau nevoie urgentă de asistență medicală. Alți pacienți care au avut nopți liniștite și stabile, sperând să fie externați în spațiul lor de acasă și să se întoarcă la locul lor de muncă. Unii s-au întrebat ce haos i-ar putea aștepta când se vor întoarce acasă sau la serviciu! Unii și-au făcut griji pentru animalele lor de companie și pentru spațiul din grădină, gândindu-se la lipsa îngrijirii personale de către îngrijitorii înlocuitori. Asistentele medicale s-au rugat pentru ture mai liniștite și au anticipat ture îngrozitoare, grăbindu-se să transmită informații critice echipei următoare. Aleargă de la tura de spital la tura de acasă, apoi se adaptează la tura de somn. M-am întrebat câți dintre ei **eșuează** în carierele de asistent medical! Personalul administrativ primea reproșuri de la toată lumea și era receptorul iritațiilor, frustrărilor și furiei deplasate din jur. De obicei, se simțeau ca țapul ispășitor mai ușor, în special în spațiul numit Recepție. Erau plătiți să zâmbească și să absoarbă Gunoiul din Minți al tuturor.

Medicii erau supravegheați de administratorii Goodwill Hospitality pentru că nu contribuiau suficient la Spațiul de Venituri. Valoarea unui medic era evaluată în funcție de numărul de investigații de laborator pe care le comanda și de numărul de consultații pe care le solicita în căutarea unui diagnostic.

Prion a declarat: „Sistemul medical este un proces tentacular. Odată ce intri în această caracatiță, vei fi plimbat prin toate tentaculele, fără nicio garanție că te vei întoarce din gura caracatiței. Medicii sunt doar unul dintre tentaculele de aici.” Am rămas tăcut și am ascultat cu intenție. După o lungă tăcere, Prion a continuat: „Pentru sistemul medical, valoarea diagnosticului este proporțională cu potențialul de venituri în zilele noastre. Fluxul de venituri este un algoritm al mărimii și scalei investițiilor în Infrastructuri, clădiri, echipamente, angajați. În esență, pacienții plătesc mai mult pentru spațiul de lucru și forța de muncă decât pentru valoarea diagnosticului și a tratamentelor.

„Mai devreme în istoria medicinei, exista un singur specialist pentru mai multe boli; acum sunt mulți specialiști implicați pentru o singură boală”

M-am întrebat dacă aceasta se numește „Evoluția medicinei”.

Echo a adăugat: „La fel este și evoluția religiei, care, din punct de vedere istoric, a influențat și a ținut laolaltă multe comunități cu diverse culturi într-un singur spațiu: acum sunt multe religii implicate pentru o singură boală”

Care ar putea fi această boală, m-am gândit eu. Echo era tăcută. Prionul era Ignorant. Doctorul pacient era neștiutor!

Amurgul de la Goodwill Hospitality a fost o binecuvântare deghizată. Pacienții erau externați mai repede dacă erau din categoria „neasigurați” pentru asistență medicală. Dacă făceau parte din categoria „plătiți din buzunar”, agenții de asigurări aveau scheme pentru ei. Dacă erau din categoria „Asigurați pentru asistență medicală”, serviciile Goodwill le ofereau un bufet de servicii în funcție de generozitatea companiei de asigurări. Aceștia numeau serviciile „pachet”. Dacă refuzul cererilor de despăgubire era ridicat, societatea de asigurări era pe ultimul loc pe lista favoritelor auditorilor. Departamentul de reclamații financiare din cadrul spitalului avea întotdeauna opțiuni. Aceste opțiuni erau ca o sabie cu două tăișuri pentru pacienți. La lăsarea serii, se schimbau turele, se schimbau echipele, se schimbau fișele de tratament ca semnături în cadrul ședințelor de comunicare și predare.

Optimismul și pesimismul au fost cele două emoții sau sentimente frecvente în mediul bunăvoinței. Sentimentele se schimbau pentru toată lumea la fel de rapid ca o schemă de loterie instantanee. În afara spitalului, înălțându-se spre spațiul deschis numit cer, motto-ul *Goodwill Services Holding limited* strălucea în lumină de neon: „Viața este harul universal”. În acea noapte, cerul era mai întunecat din cauza eclipsei de lună. În interiorul spitalului, tremurând în camerele compartimentate ale spațiului de ospitalitate, am învățat „Viața este doar o afacere”.

Suntem noi doar niște numere sau niște cifre mito-tematice în Spațiul Universal? În acea seară am primit doar un mesaj zâmbitor pe Twitter de la Prion. Nici un memo despre „*Vorbitorii din mintea mea*”. Nu știam de ce! Doctorul rezident și doctorul pacient se culcaseră deja.

Pacientul doctor s-a trezit devreme când soarele a strălucit. Era mai spontan în mișcări și avea mai mult contact vizual cu personalul și cu mediul înconjurător. Medicul rezident s-a apropiat de el cu nerăbdare, i-a examinat semnele vitale și sistemul de organe. Toate rapoartele erau normale pentru a fi externat din spital din punct de vedere medical. Medicul rezident a încercat să se implice în conversații și i-a cerut să articuleze, să gesticuleze sau să își scrie răspunsurile. Doctorul pacient s-a conformat pasiv instrucțiunilor. Dar îi lipsea ceea ce se numește **voință**.

Medicul rezident își ascundea dezamăgirea. A decis să consulte din nou neurologul și să solicite o consultație de specialitate cu un psihiatru, ca ultimă opțiune. Avea nevoie de un diagnostic funcțional pentru a prelungi ședereа pacientului în spital. Serviciile sociale fuseseră deja contactate pentru a aranja plasamentul sau externarea în comunitate. Medicul rezident nu putea gândi doar obiectiv sau să se simtă detașat de acest pacient. Era instruit pentru a fi mecanic în această profesie. „Fă medicina doar ca o meserie”, a fost sfatul superiorului său. Se întreba dacă se aștepta ca el să își practice vocația fără voință!

Până în prezent, nutriționista menținea o dinamică prietenoasă și răbdătoare cu el, fără să lase poțiunea de dragoste să iasă la iveală din curenții subterani din mintea ei. Voința ei era să aștepte până când mintea medicului rezident putea vedea dincolo de devotamentul său față de vocație. Ea era genul de persoană care simțea iubirea ca pe o expresie sănătoasă a unei ființe, nu ca pe o iubire trăită în părți și parcele. Pentru ea, iubirea însemna un proces, nu un trofeu sau o realizare pe care să o câștige și să o păstreze ca conținut în minte. Voința ei era să găsească iubirea fără provocare. Nutriționista știa cum să mențină echilibrul în mintea ei și să evite aglomerația din minte.

Niciun *SMS*, *tweet* sau *Insta* de la Prion și nicio notificare *Push* de la Echo în tot acest timp m-au făcut să simt că experimentez cu adevărat distanțarea socială în spațiul cerebral. Toată distracția transferurilor virale de la un om la altul în societate, de la o comunitate la alta, de la un stat la altul, de la o națiune la alta, de la un continent la altul și până la globalizare ca un val Tsunamic părea Exotică. Or, această Endemicitate îmi era ciudată, deconcertantă și prizonieră.

M-am întrebat cât de dificil ar fi fost să gust Endemicitatea în timpul unor măsuri stricte de carantină și control. Poate că exprimam sau evoluam Empatia în Minte.

În timpul răspândirii mele globale, când a avut loc controlul endemic al mișcărilor umane și al traficului lor rapid și furios, evenimentul a fost numit Blocaj. Yoghinii și practicanții spiritualității au propagat *Lock-Ins* și *Look-ins*. Ei sperau și se așteptau ca oamenii să ia în serios Yoga și Spiritualitatea și să se concentreze asupra Ascensiunii Interioare în Minți. Acest lucru presupunea ca oamenii să se conecteze și să se simtă confortabil cu Introversiunea din mințile lor. Cel puțin ca un prim pas sau ca un precursor pentru acest lucru, oamenii trebuiau să organizeze substanțele chimice din creier. Aceste substanțe chimice din Spațiul Creierului se numesc Neurotransmițători.

Transmițătorii sunt molecule produse biologic, numite mesageri chimici. Ei transportă semnale sub formă de impulsuri nervoase de la un nerv la altul sau de la un nerv la mușchi etc. Aceste semnale pot excita. Inhibă sau modulează funcțiile. Până în prezent, în spațiul cerebral au fost identificate aproximativ 100 de tipuri de transmițători. Dopamina, serotonina, endorfina, GABA, epinefrina sunt unele dintre cele mai cunoscute tipuri de transmițători. O ecuație dinamică și un echilibru sunt necesare pentru a menține coordonarea și cooperarea funcțională între diferitele regiuni ale creierului și influențele asupra organismului.

Mi-am amintit de Prion și am așteptat un contact de la el sau de la Echo. Mă gândisem prea mult la mine însumi. Prion făcuse cercetări asupra dinamicii transmisiei neurologice în diferite regiuni. L-am chemat pe Prion din locația mea hipocampală. Eram nerăbdător să mă aventurez afară și nu voiam să atrag macrofage sau microglii care să mă detecteze.

Prion nu a reacționat imediat, iar mintea mea a început să se întrebe dacă Prion este greu de accesat sau dacă analistul de date practică bunăstarea digitală. Mi-am dat seama că mintea își caută alinarea la suferință prin căutarea de satisfacții instantanee. Cu cât obținem mai multe, cu atât mai mult le căutăm instantaneu. Nu vrem să așteptăm nimic. Nu vrem să muncim pentru nimic. Rezultatul înainte de toate devine o urgență. Procesul și efortul în procese sunt frustrante și deprimante. Prin urmare, impulsivitatea domină comportamentele.

Prion s-a conectat cu o legătură numită *Snap chat*. „Lucrez la probleme de criptare în canalele de comunicare. *Wassup*!” Mă pregăteam să spun că nu știu, dar el a scris **Idk** și un emoticon încruntat urmat de „Conservați lățimea de bandă. Folosește pantaloni scurți”.

Am reacționat instantaneu, întrebând: „Cum merge afacerea dumneavoastră cu Spălătoria de date?” Prion a răspuns „destul de amuzant” și a luat-o cu bună dispoziție. L-am întrebat despre munca sa și cum m-a ignorat, neexpedindu-mi memorii și avertismente privind datele. Prion a răspuns: „Ți-am monitorizat îndeaproape gândurile, sentimentele și datele de observație. Am păstrat distanța pentru a evita interferența cu introspecțiile și interpretările tale. Impresionantă gândire de sine. Am învățat destul de multe lucruri noi doar din monitorizarea jurnalelor tale de date.”

Am fost surprins atât de potențialul meu, cât și de recunoașterea lui Prion; i-am mulțumit pentru compliment.

Prion m-a informat: „Doar ca să știi, am facilitat o conexiune între mintea ta subconștientă și banca de memorie intelectuală a pacientului. Doctorul pacient avea un intelect ascuțit. Tocmai de aceea puteai avea o conștiință extinsă și formațiuni de perspectivă cu privire la chestiuni exterioare, în ciuda faptului că erai limitat în spațiul cerebral. Ați împărtășit date de observație din înțelegerile din minte ale doctorului pacient”.

Am fost uimit atât de accesul meu necunoscut, cât și de informațiile lui Prion; i-a mulțumit pentru implicare.

Curiozitatea m-a lovit și am cerut mai multe date despre istoricul și identitatea pacientului. Prion a spus: „Poate mai târziu. Am politici de urmat în spațiul cerebral. Pacientul **doc** nu este complet recuperat și poate fi destabilizat de amintirile cu acces aleatoriu și de disfuncționalitățile din creier”

Am fost atent atât la activitatea mea nechibzuită, cât și la discreția lui Prion; i-am mulțumit pentru compasiune.

L-am întrebat ce părere au medicii despre starea de sănătate viitoare, iar Prion a răspuns: „Mai târziu, cu siguranță”. După o pauză, din considerație pentru mine, a dezvăluit: „Trei tipuri de factori vor influența cursul vieții sale: Factori supranaturali, Factori naturali și Factori umani. Lasă-l pe psihiatru să termine evaluarea deocamdată”.

Am întrebat dacă Supranatural însemna influenţă divină. Prion a ezitat, dar a răspuns: „Nu ştiu bine despre factorii Divini. Această conştientizare este pentru Echo să aleagă”.

Am fost umilit atât de Privilegiul meu de a învăţa, cât şi de Receptivitatea lui Prion; i-am mulţumit pentru Prietenie.

„Ecoul de a alege” a rezonat în mine. Cum şi de ce mi-au apărut în minte. Dar învăţasem să nu caut răspunsuri instantanee şi să mă ocup de căutările minţii. Spaţiul cerebral urmează anumite procese şi politici pentru a menţine echilibrul şi coordonarea eficientă a informaţiilor, memoriei şi capacităţilor executive. Acest proces şi acest sistem ajută la menţinerea datelor curate şi la eliminarea elementelor care încurcă creierul, în special regiunile lobului frontal şi talamusului.

Echo a ales să comunice: „Te-ai descurcat bine în reglarea calităţilor impulsive ale minţii tale. Yoga, spiritualitatea sau religia ar trebui să inculce aceste calităţi. Răbdarea ta este, de asemenea, o virtute. Progeniturile tale se pot dovedi asemănătoare sau diferite de tine. Preocupările cu privire la viitorul progeniturii sau al medicului pacient sunt o chestiune de multe probabilităţi, unele verosimile. Cea mai bună abordare a dumneavoastră este să vă ocupaţi de ceea ce vă aşteaptă! ..... Prietenia ta cu Prion are potenţialul de a evolua într-o foarte bună sau Mare Alianţă pentru viitor”.

Vocea lui Echo părea să aibă o aură. O aură cu o senzaţie parfumată şi o aromă liniştitoare care s-a răspândit rapid prin spaţiile din creier. Se întâmpla acest lucru prin intermediul unor conexiuni metafocale sau supraoptice din creier. Am meditat şi apoi am adormit.

Doctorul pacient a auzit cuvintele încurajatoare ale medicilor rezidenţi despre faptul că este sănătos din punct de vedere fizic şi că toţi parametrii biologici au fost clarificaţi de rapoartele de laborator ca fiind normali. Conform registrelor clinice ale Goodwill Hospitality Services Ltd., era încă „necunoscut” după nume, „conştient” după gradul de conştientizare şi „mut” după gradul de interacţiune. În registrele financiare ale spitalului, el ocupa un pat în spital ca „neplătit” şi „neajutorat”. Se făcea tot mai multă presiune asupra lucrătorilor de la serviciile sociale pentru a-l trimite la un „plasament”, un cuvânt civilizat pentru adăpostul persoanelor fără adăpost sau o instituţie de sănătate mintală. Haina lui zdrenţuită aştepta să fie înapoiată proprietarului ei.

Patul din Goodwill avea o valoare monetară mai mare decât starea demonetizată a doctorului în haină zdrenţuită, fără vârfuri care să se lege de societatea umană şi fără gazdă care să hrănească viaţa din el. Pentru lumea umană, el era o rămăşiţă care ar putea fi numită „PARAZITĂ”.

BIOGRAFIE AUTOR

RVI este acronimul pentru Rajesh Viswanathan Iyer. De obicei, prietenii îl cunosc drept „Doc Raj”. RVI s-a format ca medic în Bangalore, India. Într-o perioadă ulterioară de 25 de ani, RVI a locuit şi a lucrat în Londra, Regatul Unit şi în Phoenix, Statele Unite.

Timpul în ani, combinat cu traiectoria carierei de medic în cadrul unor medii demografice culturale şi sociale, l-au ajutat pe Dr. RVI să-şi modeleze, să-şi extindă şi să-şi modifice perspectivele. Experienţa sa în diferite paradigme de asistenţă medicală fizică, sisteme alternative de îngrijire a minţii şi studii privind prăpastia socială au avut o influenţă asupra genului şi stilului său de exprimare prin discuţii şi scris.

Dr. RVI este scriitor independent şi consultant pentru dinamica comportamentală personală şi organizaţională. El poate fi contactat prin *contact@psychesoft.in*.

Dacă calificările educaţionale definesc sau rafinează identitatea unei persoane; calificările sale sunt MBBS, MD.

Dacă experienţele definesc şi rafinează identitatea unei persoane; atitudinea sa este de a se implica în viaţă cu toate nuanţele ei de gri.

Dacă forţa Vieţii este mai presus de Experienţele Umane ale nuanţelor de Gri, persoana îşi caută Identitatea în Conştiinţa Divină.

Glosar

ARN - Gene alcătuite din proteine selective care formează şablonul de bază al micronilor.

Progenie - descendenţi ai unei persoane, ai unui animal sau ai unei plante, urmaşi.

Genotip - setul complet de gene al unui organism.

Fenotip - trăsături sau caracteristici observabile ale oricărui organism, care se manifestă.

Mutaţii - Actul sau procesul de a fi modificat sau schimbat în natură, formă sau calitate.

Simbioză - Interacţiune reciproc avantajoasă între organisme care trăiesc aproape unul de celălalt.

Helios, **Deus** - Zei în mitologie

Variante - Organism alterat, schimbat sau diferit de starea sau forma iniţială.

Mutanţi - Organism cu caracter genetic nou ca urmare a schimbării nucleului.

Super mutanţi - Organism cu o schimbare radicală a genotipului său de bază; transformă linia genealogică.

Pandemie - Influenţa a ceva care s-a răspândit dincolo de orice graniţe sau limitări.

Secvenţa genomului - Determinarea întregului set de material genetic de bază dintr-un organism.

CAB - Comportamentul adecvat al coronavirusului.

Biom - comunitate mare de plante, animale sau organisme existente în mod natural.

Metabolism - procese şi reacţii chimice în cadrul unui organism viu.

Citoplasmă - materialul din interiorul unei celule vii, care înconjoară nucleul.

Vectori - un organism care transmite în mod specific un agent sau un organism cauzal.

Telematică - convergenţa telecomunicaţiilor fără fir şi a procesării informaţiilor.

Pneumonie - infecţie la unul sau ambii plămâni cauzată de bacterii, viruşi sau ciuperci.

Viremie - prezenţa virusilor în fluxul sanguin.

Organe vitale - organe interne importante din organism.

Prognostic - evoluţia sau prognoza unei stări sau situaţii medicale curente.

Imunitate - capacitatea de a rezista sau de a nu fi susceptibil la o anumită infecţie sau toxină.

Hipocampus - regiune a creierului asociată în principal cu memoria.

Neuron - Tip de celulă care face parte din sistemul de nervi din corpul animal şi uman.

Schizofrenie - Tulburare a minţii şi a creierului care afectează gândurile, emoţiile, vorbirea şi comportamentul.

Bipolar - având sau referitor la doi poli sau extremităţi ale dispoziţiei, gândurilor sau comportamentelor.

Manie - stare a minţii şi a creierului cu excitaţie excesivă, hiperactivitate şi deficite de reglare voluntară.

Depresie - sentiment persistent de tristeţe, retragere a interesului, energie şi motivaţii scăzute.

Ceaţă - senzaţie de preocupare, atenţie redusă, confuzie, senzaţie de tulburare sau ceaţă interioară.

Ruminare - proces de gândire, care este lent sau ocazional, contemplare profundă sau repetată.

Perspectivă - cadrul de referinţă al intelectului, perspectiva, starea ideilor sau a credinţelor care dau sens.

Percepţie - formă de conştientizare de către minte a conceptului, a mediului prin recunoaştere, raţiune, imagine.

Ambivalenţă - stare de sentimente amestecate, emoţii sau idei contradictorii în timpul unei anumite situaţii / context.

Introvertit - Aspect al personalităţii care atrage atenţia asupra gândurilor, sentimentelor, imaginilor intrinseci / înnăscute.

Extrovertit - Aspect al personalității care atrage atenția asupra gândurilor, sentimentelor, imaginilor extrinseci / dobândite.

Replicat - A face o copie exactă sau apropiată a ceva.

Reproducere - A produce din nou ca reprezentare sau duplicat, fie că este vorba de copii exacte sau variații.

Carantină - O perioadă de izolare într-un loc și pentru o anumită stare pentru a preveni contactul extern.

Dormanță - O stare de a fi temporar inactiv sau inoperant.

Macrofag - Un tip de celulă sanguină care îndepărtează celulele moarte, omoară microbii, stimulează celulele imunitare.

Microglia - Tip special de macrofage, întâlnite în creier și în sistemul nervos central.

Specie - Set de animale sau plante care au caracteristici similare și care se pot reproduce sau împerechea.

Anihilare - A înceta să existe, a nu rămâne nimic, distrugere completă.

Vacila - Indecis, a oscila între diferite opinii, alegeri, opțiuni, acțiuni.

Subcurent - Lucruri care nu sunt evidente la suprafață, dar care creează o undă sau o influență la suprafață.

A pricepe - A înțelege, a pătrunde, a pune cap la cap cu un sens.

Ascetic - Persoană care trăiește cu autodisciplină urmărind idealuri și îndepărtată de plăcerile contemporane.

Alianță - Uniune sau asociație formată pentru sprijin reciproc, beneficii sau scopuri comune.

Parazit - Cel care trăiește în sau pe un alt organism (gazdă) și beneficiază pe seama acestuia.

Eco - O repetare sau imitare a unui sunet.

Prion - Organisme asemănătoare virusurilor, formate din proteine specifice, care se găsesc în creier.

Transcriere - Copie sau reproducere exactă a informațiilor înregistrate sau codificate, de la ADN la ARN.

TRADUCERE REALIZATĂ CU:

DeepL Translator